

Správa osobních údajů v praxi obcí a měst

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

S M Ő
SVAZ MĚST A OBCÍ ČESKÉ REPUBLIKY

Centra
Společných
Služeb

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Správa osobních údajů v praxi obcí a měst

Svaz měst a obcí ČR
Praha, únor 2020

Obsah

Poděkování	4
Úvodní slovo	5
1. Zveřejňování dokumentů z jednání orgánů obce	6
2. Zveřejňování informací na úřední desce a dálkově přístupné úřední desce (web)	7
3. Zveřejňování majetkoprávních transakcí	8
4. Dobrovolné zveřejňování smluv, objednávek a faktur	9
5. Audiovizuální záznam jednání zastupitelstva a jeho zveřejňování na internetu	11
6. Fotografie a audiovizuální záznamy	12
7. Blahopřání jubilantům a vítání občánků	13
8. Kronika obce	14
9. Obecní zpravodaj a infokanál	14
10. Správa obecních bytů	15
11. Osobní údaje v domovech seniorů a domech s pečovatelskou službou zpracovávané obcí	16
12. Seznamy zájemců o službu – odmítnutí z důvodů kapacity	16
13. Poskytování údajů z evidence obyvatel a matriky	17
14. Rodná čísla	18
15. Kopírování dokladů a jiných veřejných listin	19
16. Spisová služba a obec	20
17. Obecní policie	23
18. Kamery	24
19. Zákon o svobodném přístupu k informacím vs. ochrana osobních údajů	26
20. Vzor rozhodnutí – odmítnutí žádosti subjektu údajů týkající se uplatnění práv dle GDPR	30
21. Právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům (poskytnutí kopie osobních údajů)	32
22. Souhlas se zpracováním osobních údajů, příklady nadbytečných souhlasů	32
23. Test proporcionality	33
Příloha č. 1 Seznam právních předpisů uvedených v textu	35

Poděkování

Publikaci „Správa osobní údajů v praxi obcí a měst“ připravil Svaz měst a obcí ČR v rámci projektu „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, zkráceně také „Centra společných služeb“ (CSS), který je financován z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost. Publikace byla vytvořena ve spolupráci s Úřadem pro ochranu osobních údajů a Ministerstvem vnitra. Jejich odborníkům patří veliké poděkování za čas a péči, kterou věnovali zpracování odborných textů k jednotlivým kapitolám této příručky.

Úvodní slovo

Vážená paní starostko, vážený pane starosto,

ochrana osobních údajů prostupuje snad každou oblastí našeho života, a to jak osobního, tak i profesního a úzce souvisí s ochranou soukromí. S nástupem nových moderních technologií, které nám na jednu stranu přinášejí komfort a šetří čas a na druhou stranu i nová rizika a hrozby, nabývá ochrana osobních údajů stále většího významu. Všichni si uvědomujeme, že naše osobní údaje jsou zneužitelné, a že bez jejich náležité ochrany může docházet k zásahům do našeho soukromí, které je jednou z nejdůležitějších osobních hodnot a přirozeným právem každého člověka a proto je třeba ho chránit.

Města a obce nakládají při své činnosti s osobními údaji, které jim občané či další osoby, ať již dobrovolně nebo díky povinnostem vyplývajících ze zákonů svěřili, a jsou jakožto jejich správci odpovědní za jejich důslednou ochranu. Evropské nařízení známé pod názvem „GDPR“ ochranu osobních údajů posílilo, ale také přeneslo odpovědnost za její zajištění především na správce, kteří s osobními údaji nakládají. Ti mnohdy tápali a hledali jednoduché postupy a vysvětlení, jak nařízení GDPR pochopit, aby ho mohli v praxi úspěšně aplikovat. Přinést jednoduché vysvětlení a návod je cílem této příručky, kterou nyní držíte v ruce a čtete v ní tyto úvodní řádky. Záměrem a skrytým přáním autorského kolektivu bylo vytvořit příručku, která bude napsána tak jednoduše a srozumitelně, že si ji každý starosta ponechá na svém stole a v případě, že bude muset řešit otázky spojené s ochranou osobních údajů, tak po ni sáhne, aby se s ní poradil, jako s nejlépeším přítelem.

V příručce jsou shromážděny nejčastější činnosti, při kterých ke zpracování osobních údajů v praxi obcí dochází, vysvětleny jsou postupy správného zpracování, zodpovězeny některé otázky, uvedeny příklady dobré a špatné praxe a u některých činností jsou také vytvořeny vzory, které mají být inspirací, tak aby i neuvolněný starosta malé obce věděl, jak na to – jak předmětný dokument zpracovat. Značná část je věnována běžným agendám obce, jako jsou matrika, evidence obyvatel, kronika, spisová služba, zpravodaj a infokanál, blahopřání jubilantům a vítání občánků, správa obecních bytů, poskytování sociálních služeb, obecní policie, kamery, kopírování dokladů a veřejných listin, používání rodných čísel, stejně jako záležitostem týkajících se zasedání zastupitelstva a rady obce, zveřejňování dokumentů či audiovizuálních záznamů z jednání těchto orgánů, dobrovolného zveřejňování smluv, objednávek a faktur, zveřejňování poskytnuté informace žadateli dle zákona o svobodném přístupu k informacím, zveřejňování fotografií na webu či sociálních sítích, až po výkon některých práv subjektu údajů a využití souhlasů se zpracováním osobních údajů atd.

Zda a do jaké míry se autorům povedlo vytvořit jednoduchý a srozumitelný návod, který bude sloužit k jednoduché a srozumitelné aplikaci zásad ochrany osobních údajů v praxi obcí, posoudíte vy sami. A snad dospějete k závěru, že pracovat s osobními údaji v praxi jednoduše a se zřetelem na práva člověka je možné. Koneckonců, ochrana osobních údajů má sloužit především lidem, a tato příručka nechť slouží starostovi a vedení obce tak, aby obec byla důvěryhodným partnerem pro své občany či další osoby, jejichž osobní údaje při své činnosti zpracovává.

Mgr. František Lukl, MPA, předseda Svazu měst a obcí ČR

Mgr. Josef Prokeš, místopředseda Úřadu pro ochranu osobních údajů

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D., náměstek ministra vnitra pro řízení sekce legislativy, státní správy a územní samosprávy

1. Zveřejňování dokumentů z jednání orgánů obce

Zákon o obcích v platném znění nestanoví povinnost obce zveřejňovat zápisy nebo usnesení ze zasedání zastupitelstva či rady obce, ani zápisy ze zasedání výborů zastupitelstva a komisí rady obce. Obec nicméně mohou takové zápisy a usnesení zveřejňovat dobrovolně. V této souvislosti je třeba upozornit, že zveřejněním se rozumí např. uveřejnění dokumentu na úřední desce nebo webových stránkách obce. Pro zveřejnění informace je charakteristické, že se zveřejňovanou informací se může seznámit v podstatě kdokoli (nejenom např. občan obce nebo osoba, která si podala žádost o informace). V této souvislosti je třeba upozornit, že níže uvedený výklad týkající se anonymizace (začernění) osobních údajů při zveřejňování nelze vztáhnout bez jakýchkoliv výhrad i na poskytování informací (osobních údajů) na žádost podanou podle informačního zákona (zejména je třeba upozornit na výjimky vyplývající z ust. § 8b informačního zákona). Jiným režimem se řídí i vyřizování žádosti občana obce o nahlížení do usnesení a zápisů zastupitelstva či usnesení rady obce podle § 16 odst. 2 písm. e) zákona o obcích. Protože zákon o obcích opravňuje občana obce do uvedených dokumentů nahlížet a pořizovat si z nich výpisy, aniž by stanovil jakákoliv obsahová omezení, není možné přístup k těmto dokumentům jakkoliv omezit (anonymizovat). Občan obce má tedy právo z obsahového hlediska na neomezený přístup k uvedeným dokumentům, tj. včetně osobních údajů, které jsou v nich uvedeny. Z hlediska ochrany osobních údajů je k takovému zpřístupňování obec povinna, resp. oprávněna i bez souhlasu dotčených osob.

V případě, že obec dobrovolně zveřejňuje zápisy ze zasedání zastupitelstva či schůzí rady obce či přijatá usnesení, nebo jiné dokumenty z jednání těchto orgánů, musí provést anonymizaci, tj. znečitelnění osobních údajů fyzických osob, které se ve zveřejňovaných dokumentech vyskytují. Současně je třeba zvážit rozsah této anonymizace, a to vždy vzhledem k okolnostem konkrétního případu. Rozsah anonymizace při zveřejnění osobních údajů se bude odvíjet od postavení fyzické osoby, o jejíž identitu se v tom kterém případě jedná, a od míry zastoupení veřejného zájmu na seznámení veřejnosti s identitou dotčené fyzické osoby. Při této úvaze je třeba mít na paměti, že účelem zveřejnění osobních údajů je zpřístupňování informací o činnosti obce, nikoli informování o soukromí, osobním životě a poměrech fyzických osob.

Kdy a v jakém rozsahu lze osobní údaje ve zveřejňovaných zápisech (usnesení) ponechat?

Anonymizace osobních údajů zpravidla nebude vhodná u členů zastupitelstva nebo jiných osob, které zastávají veřejnou funkci (např. členové výborů a komisí, kteří nejsou zároveň zastupiteli obce), u osob z řad občanů obce, kteří se aktivně zajímají o dění v obci a vystoupí na zasedání zastupitelstva v záležitosti veřejného zájmu, nebo u jiných fyzických osob, u kterých převažuje zájem veřejnosti na znalosti jejich jména a příjmení, např. jde-li o dodavatele veřejné zakázky. Zveřejnitelné budou dále osobní údaje zaměstnanců obce, které vypovídají o jejich úřední činnosti nebo o pracovním zařazení. U těchto zmíněných osob lze dospět k závěru, že právo na ochranu jejich soukromí ustupuje veřejnému zájmu. Tím je zájem na tom, aby veřejnost byla seznámena s identitou veřejných funkcionářů a osob, kterým obec např. poskytla veřejné prostředky. Případný nesouhlas dotčených subjektů se zveřejněním jejich osobních údajů není právně relevantní, neboť zákonná licence zpracování (zveřejnění) osobních údajů plyne již z čl. 6 odst. 1 písm. e) nařízení („zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu...“). Opatřovat souhlas těchto osob se zpracováním (zveřejněním) jejich osobních údajů, by tudíž znamenalo pouze nadbytečnou administrativní zátěž.

Z povahy věci dále nebude třeba anonymizovat osobní údaje, které již jsou zveřejněny, např. ve veřejném seznamu či rejstříku (katastr nemovitostí, obchodní rejstřík, registr smluv atp.), neboť ochrana již zveřejněných osobních údajů zpravidla postrádá smysl.

Obce dále musí ve výše uvedených případech při zveřejňování osobních údajů zvlášť zvažovat, s ohledem na princip proporcionality (viz samostatná kapitola – Test proporcionality) rozsah osobních údajů, který jsou oprávněny zveřejnit. Legitimní bude zpravidla zveřejnit základní osobní údaje v rozsahu jména a příjmení, popř. obce, v níž

má dotčená osoba bydliště, a rok narození. Anonymizovat však bude třeba detailní osobní údaje (např. přesná adresa bydliště či přesné datum narození, rodné číslo, místo narození nebo číslo bankovního účtu) nebo zvláště chráněné (citlivé) osobní údaje a informace ze soukromí dotčených osob (např. informace o rodinném a zdravotním stavu, náboženském vyznání, sexuální orientaci atp.), neboť tyto informace již přesahují sledovaný účel zveřejnění a jejich zpřístupnění proto neobstojí v rámci testu proporcionality.

Kdy je třeba osobní údaje ve zveřejňovaných zápisech (usnesení) anonymizovat?

Naproti tomu bude třeba vždy chránit a ze zveřejňovaného dokumentu odstranit např. osobní údaje žadatele o přidělení obecního bytu či jiné fyzické osoby, jejíž osobní údaje pouze zazní v rámci jednotlivých bodů na zasedání zastupitelstva. Zpravidla půjde o situace, kdy nebude dán jakýkoliv veřejný zájem na seznámení veřejnosti s identitou dotčené osoby, popřípadě veřejný zájem (který může být podle individuálních okolností též přítomen) nebude převažovat nad právem dotčené osoby na utajení její identity, resp. na respektování jejího osobního života a soukromí.

Výjimkou budou také situace, kdy obec poskytla osobě veřejné prostředky v oblasti sociální, poskytování zdravotních služeb, hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti, státní podpory stavebního spoření a státní pomoci při obnově území (srov. § 8b odst. 2 informačního zákona). V těchto případech informační zákon stanoví výjimku z povinnosti poskytovat informace, takže je zřejmé, že veřejný zájem na zpřístupnění osobních údajů u těchto osob nepřevažuje nad ochranou soukromí. Z výše uvedeného lze dospět k závěru, že pokud osobní údaje nesmí být poskytnuty žadateli podle informačního zákona jeho individuální žádost, tím spíše nesmí být zveřejněny široké veřejnosti.

V případě pochybností, zda by zveřejněním osobních údajů nedošlo k nepřiměřenému zásahu do práva dotčené osoby na ochranu soukromí nebo lidské důstojnosti, lze doporučit osobní údaje ze zveřejňovaného dokumentu raději odstranit. Uvedené platí zvláště v situaci, kdy jde o dobrovolné (nepovinné) zveřejňování dokumentů a informování o činnostech obce.

2. Zveřejňování informací na úřední desce obce a dálkově přístupné úřední desce

Při zveřejňování informací na úřední desce (kamenné i elektronické) je třeba rozlišovat, zda se jedná o zveřejňování povinné či nepovinné. Obce mají dle zákona o obcích například povinnost zveřejňovat informace o konání zasedání zastupitelstva obce včetně návrhu programu anebo vydané obecně závazné vyhlášky. Zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů zase ukládá obci zveřejnit veřejnoprávní smlouvu, na základě které poskytla dotaci nebo návratnou finanční výpomoc a dle správního řádu se prostřednictvím úřední desky doručuje veřejnou vyhláškou. Doručení veřejnou vyhláškou mohou obci stanovovat i zvláštní předpisy jako je daňový řád nebo občanský soudní řád.

Správní řád stanoví, že doručení se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje. V případě, že obec doručuje veřejnou vyhláškou z vlastního rozhodnutí a písemnost obsahuje např. citlivé údaje ze soukromí občana, je vhodné zvážit zveřejnění pouze oznámení o možnosti převzít písemnost se základními identifikačními údaji občana místo zveřejnění celé písemnosti.¹

¹ U doručování v přestupkovém řízení lze zveřejnit jen údaj o možnosti si písemnost vyzvednout (§ 66 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich)

Při zveřejňování je třeba rozlišovat, jaké typy osobních údajů jsou v dokumentu obsaženy, kterým dotčeným subjektům údajů náleží a zda existuje pro zveřejnění právní titul. V případě vyvěšení dokumentů jsou osobní údaje zpracovávány za účelem zveřejnění na úřední desce. U povinných zpracování, která obci ukládá některý ze zákonů, je relevantním právním titulem článek 6 odst. 1 písm. c) – splnění právní povinnosti, popř. se může jednat i o veřejný zájem nebo výkon veřejné moci dle písmene e) stejného článku GDPR (např. doručování veřejnou vyhláškou). Osobní údaje mohou být zveřejněny v plném rozsahu tam, kde je dána zákonná povinnost obce tyto údaje zveřejnit, např. při doručování veřejnou vyhláškou², nebo v podobě částečně anonymizované, např. při zveřejňování veřejnoprávních smluv o poskytnutí dotace, či zcela anonymizované, např. při nepovinném zveřejňování smluv.

Kromě toho obec může, resp. musí zveřejňovat také dokumenty, které jí v rámci své činnosti zasílají jiné orgány veřejné správy nebo veřejné moci ke zveřejnění na úřední desce, protože jim to ukládá zvláštní právní předpis. V případě těchto písemností nese odpovědnost za dodržování nařízení GDPR a dalších předpisů v ochraně osobních údajů orgán, který obecnímu úřadu danou písemnost k vyvěšení zaslal a obecní úřad nemůže obsah této písemnosti měnit nebo do ní jakkoliv zasahovat. Písemnost pouze vyvěsí po dobu, kterou uvedl zasílající, anebo kterou stanovuje příslušný právní předpis. Po uplynutí této doby písemnost sejme a zašle zpět orgánu veřejné moci, který ji k vyvěšení zaslal.

Obecní úřad by měl také před vyvěšením prověřit, zda je skutečně povinen v souladu s příslušným procesním předpisem (např. občanský soudní řád, zákon o správě daní a poplatků) doručení dokument na své úřední desce skutečně vyvěsit. Opatrnost je na místě například u listin zaslaných exekutorem, jelikož ne pro každou takovou písemnost stanovuje zákon o obcích, exekuční řád, občanský soudní řád či jiný právní předpis povinnost zveřejnění na úřední desce. V některých případech může být obec např. účastníkem řízení (v postavení věřitele) anebo jí může být listina zaslána omylem. Pokud by obec zveřejnila písemnost neoprávněně (včetně osobních údajů fyzických osob v ní uvedených), pak by mohla nést odpovědnost vedle zasílajícího orgánu, např. exekutorského úřadu, který jí obci zaslal omylem, i když odpovědnost zde primárně nese ten orgán, který má ze zákona nějaká oprávnění, a to i k vyžadování součinnosti od jiných, a ten si má ověřit, zda tak činí v souladu se zákonem.

Další velmi častou chybou je, že obec nesejme dražební vyhlášku či veřejnou vyhlášku z úřední desky po uplynutí doby, po kterou byl dán účel pro její zveřejnění. Zejména na elektronické úřední desce, pak takovéto písemnosti (nebo elektronická cesta k nim, i když už samotný dokument byl odstraněn) zůstávají neoprávněně zveřejněny ještě mnoho let poté, co proběhla např. dražba majetku a dlužník již své dluhy dávno splatil. Na druhé straně, pokud obec již určitý dokument z elektronické úřední desky sejmula, a jeho obraz se stále ještě nachází ve výsledcích vyhledávání určitého internetového prohlížeče (většinou do nejbližší aktualizace jeho databázi), je odpovědný za zpracování údajů provozovatel internetového prohlížeče (nikoliv obec, která učinila, co bylo její povinností), a dotčená osoba se musí obracet na něj.

3. Zveřejňování majetkoprávních transakcí

Má obec v usnesení ve verzi na úřední desku uvádět osobní údaje fyzické osoby, které obec prodala (propachtovala, směnila) svou nemovitost?

Při zveřejňování usnesení zastupitelstva obce např. o prodeji, darování nebo směně obecního pozemku platí stejné principy ochrany osobních údajů jako při zveřejňování jiných usnesení zastupitelstva/rady obce či informací o činnosti obce.

²) Viz pozn. pod čarou č. 1 na předchozí straně

Sledovaným účelem zveřejnění majetkoprávní dispozice je zajistit transparentní nakládání s majetkem obce a umožnit kontrolu ze strany veřejnosti, zda obec nakládá se svým majetkem zodpovědně a rozumně (řádě). Smyslem zveřejnění je také informovat občany o učiněné majetkoprávní dispozici, aby mohli uplatnit vůči obci své vlastní návrhy, nabídky anebo připomínky. Z hlediska výše uvedeného účelu zveřejnění usnesení je možné dovodit, že zveřejnitelné na webových stránkách či úřední desce budou základní osobní údaje v rozsahu jména a příjmení popř. obec, v níž má dotčená osoba bydliště a rok narození, nikoli však další detailní osobní údaje jako přesná adresa bydliště, přesné datum narození nebo rodné číslo, neboť zveřejnění těchto detailních osobních údajů již není z hlediska sledovaného účelu nezbytné a zpřístupnění tudíž neobstojí v rámci testu proporcionality (viz samostatná kapitola – Test proporcionality).

V případě tzv. adresného záměru se osobní údaje zveřejní se souhlasem nebo bez souhlasu vytipovaného zájemce?

Obec má dle ust. § 39 odst. 1 zákona o obcích povinnost zveřejnit na své úřední desce záměr nakládat se svou nemovitostí, jde-li o prodej, směnu, darování, pronájem, pacht, výpůjčku, výprosu nebo zřízení práva stavby. V oznámení záměru vždy musí být vymezena zamýšlená dispozice a označena nemovitá věc, která se v záměru označí údaji podle zákona o katastru nemovitostí (parcelní číslo, označení katastrálního území). Uvedení bližších údajů o záměru nebo o smluvních podmínkách není povinností obce. Specifickým případem uvedení bližších podmínek je tzv. adresný záměr, v němž obec vyjádří vůli disponovat s nemovitostí vůči předem „vytipovanému“ zájemci. Svou povahou se jedná o fakultativní nezávaznou deklaraci, že obec uvažuje o prodeji, pronájmu, darování apod. nemovitosti konkrétnímu zájemci (např. osobě, která jako jediná podala obci předem žádost o prodej či pronájem).

Pokud obec ze své vlastní vůle zamýšlí zveřejnit adresný záměr, musí pamatovat na to, že osobní údaje může zveřejnit pouze se souhlasem dotčené osoby. U žadatelů o prodej, pronájem atp. nemovitosti obce totiž zpravidla není dán veřejný zájem na zveřejnění identity těchto osob. Pokud dotčená osoba nedá souhlas se zveřejněním osobních údajů, je na místě uvést buď pouze obecný popis věci bez informací o konkrétní osobě, anebo je nutné osobní údaje u dané vytipovaného zájemce anonymizovat (uvést pouze iniciály jména a příjmení a popř. obec, v níž má dotčená osoba bydliště).

4. Dobrovolné zveřejňování smluv, objednávek a faktur

Obce při své činnosti uzavírají nejrůznější druhy smluv, jako jsou smlouvy nájemní, kupní, smlouvy o dílo, pachtu atp., vystavují objednávky a proplácení faktury. Tyto dokumenty obsahují osobní údaje, které podléhají ochraně dle nařízení GDPR. Pokud zveřejnění dokumentu jako je třeba smlouva, ukládá obci přímo zákon, je situace jednodušší – postupuje se podle zákona. Některé obce se v rámci zajištění vyšší míry transparentnosti svých rozhodnutí a informování občanů o činnosti obce rozhodly zveřejňovat smlouvy, objednávky či faktury dobrovolně a v tomto případě musí provést anonymizaci osobních údajů, které se v nich nacházejí. Pro lepší představu o tom, které údaje by měly být anonymizovány, byla vytvořena tato tabulka, která může být vhodnou pomůckou při provádění anonymizace osobních údajů v dobrovolně zveřejňovaných dokumentech.

Tabulka: Příklady anonymizace osobních údajů obsažených ve smlouvách, objednávkách a fakturách.

Údaj	Subjekt	Anonymizace	Komentář
Obchodní firma (název podnikajícího subjektu)	PO	NE	Není osobním údajem. Slouží k identifikaci smluvní strany.
	FOP	NE	Je-li název podnikajícího subjektu tvořen jménem a příjmením, není nutné údaje anonymizovat.
Jednající/Zastoupená	PO	NE/ANO	U veřejnoprávních subjektů lze bez dalšího zpracovat osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. U soukromoprávních subjektů je možné neanonymizovat osobní údaje, které jsou na základě zákona přístupné, jedná se tedy zejména o údaje o osobách, které jsou statutárními orgány obchodních korporací.
Sídlo firmy	PO	NE	Není osobním údajem.
Sídlo podnikatele	FOP	ANO	Var. 1: Sídlo podnikatele se doporučuje anonymizovat. Pro ztotožnění subjektu je dostačující jeho identifikace názvem a identifikačním číslem. Vedle toho, podnikající fyzické osoby mají často místo podnikání v místě svého (soukromého) bydliště, a v takovém případě by pak docházelo k nadbytečnému zásahu do jejich soukromí.
Bydliště FO	FO	ANO	Bydliště FO se nezveřejňuje, kromě případů, kdy jsou tyto osoby příjemci veřejných prostředků.
IČO	PO	NE	Není osobním údajem. Slouží k identifikaci smluvní strany.
	FOP	NE	Není nutné anonymizovat. Slouží k identifikaci smluvní strany. Právní titul čl. 6 odst. 1 písm. c) GDPR.
DIČ	PO	NE	Není osobním údajem.
	FOP	ANO	Vzhledem k tomu, že DIČ fyzických osob je tvořeno identifikátorem „CZ“ a rodným číslem takové osoby, doporučuje se DIČ anonymizovat, a to i přesto, že DIČ lze vyhledat (podobně jako jiné údaje) např. v rejstříku živnostenských podnikatelů.
Číslo bankovního účtu	PO	NE	Není osobním údajem.
	FOP/FO	ANO	Anonymizovat, jelikož se jedná o osobní údaj.
Osoba oprávněná za dodavatele jednat ve věcech smluvních/technických	PO	ANO/NE	U osoby jednající za veřejnoprávní subjekt lze zveřejnit, protože se jedná o informace vypovídající o veřejné či úřední činnosti a zásah do soukromí může být minimální. U zaměstnance dodavatele soukromoprávního subjektu k tomu obvykle neexistuje právní titul a v úvahu přichází pouze souhlas.

Osoba, která doklad (objednávku, fakturu) vystavila	PO/FOP/FO	ANO	Na dokladu bývá často uvedeno jméno, příjmení, popř. kontakt osoby, která ho vystavila (např. účetní). Tyto údaje se doporučuje anonymizovat.
Telefon	PO/FOP/FO	ANO	Anonymizovat. Tyto údaje se nezveřejňují, jelikož může dojít k poškození práv osob (stalking atp.). Čísla mobilních telefonů jsou zpravidla neveřejná.
Email	PO/FOP/FO	ANO	Anonymizovat. Tyto údaje se nezveřejňují, jelikož může dojít k poškození práv osob (spamming atp.). Emaily jsou zpravidla neveřejné.
Identifikátor datové schránky	PO	NE	Není osobním údajem.
	FOP/FO	NE	Jedná se o otevřená data dle NV č. 425/2016 Sb., o seznamu informací zveřejňovaných jako otevřená data
Obchodní tajemství	PO/FOP	ANO	Anonymizovat.
Podpis jednajících osob	PO/FOP/FO	ANO	Anonymizovat.

Vysvětlení zkratk: PO – právnická osoba, FOP – fyzická osoba podnikající, FO – fyzická osoba

5. Audiovizuální záznam jednání zastupitelstva a jeho zveřejňování na internetu

Při pořizování audiovizuálního nebo zvukového záznamu z veřejného jednání zastupitelstva, ať je pořizován obcí za účelem následného informování občanů nebo zastupitelem či jinou přítomnou osobou, platí, že jestliže jde v diskusi na tomto jednání o veřejné vystoupení k otázkám veřejného zájmu, bez ohledu na to, zda jde o vystoupení zastupitele či občana z řad veřejnosti, lze takový záznam i bez souhlasu této osoby pořídit a pro informování veřejnosti na internetových stránkách nebo jiným způsobem zveřejnit nebo poskytnout. Tento postup je v souladu s § 88 občanského zákoníku, podle kterého svolení zaznamenané osoby není třeba v případě, když se zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použije, jestliže někdo veřejně vystoupí v záležitosti veřejného zájmu.

Ke zveřejnění by mělo docházet na internetových stránkách obce nebo města, případně opoziční politické strany, nikoli na sociálních sítích, kde je vyšší riziko možného následného zpracování osobních údajů jinými subjekty.

Jde-li naopak o projednávání bodu programu nebo jiného vystoupení týkajícího se soukromých záležitostí občana, ať přítomného či nepřítomného, zejména jestliže se týká jeho zdravotního stavu nebo sociální situace, je třeba tyto pasáže, pořizované pro vyhotovení zákonem stanoveného písemného zápisu, při zveřejnění na internetu vypustit nebo anonymizovat. Po vyhotovení zápisu lze doporučit tyto pasáže zlikvidovat. Zveřejnění na internetu nebo jiné zpřístupnění těchto částí záznamu by mohlo být v rozporu s § 86 občanského zákoníku, podle kterého nelze bez svolení člověka pořizovat obrazový nebo zvukový záznam o jeho soukromém životě a takové záznamy o jeho soukromém životě šířit. Porušení citovaných ustanovení občanského zákoníku může být předmětem občanskoprávní žaloby na ochranu osobnosti. Zveřejňování audiovizuálních záznamů s osobními údaji o soukromí určité kategorie osob na internetu pak může být posouzeno i jako porušení GDPR.

V některých případech týkajících jak soukromí občana, tak působnosti obce, např. projednávání a uzavírání smluv mezi obcí a fyzickou osobou, je třeba zvážit, kdy převažuje veřejný zájem nejen na zpřístupnění takové informace místním občanům, ale i zveřejnění na internetu. Kritériem pro posouzení může být to, zda jde o smlouvu se soukromou osobou nebo podnikající fyzickou osobu v souvislosti s jejím podnikáním a co je předmětem smlouvy.

Ať je záznam pořizován z rozhodnutí zastupitelstva či individuálně zastupitelem či jinou osobou, měli by být přítomní v souladu se zásadou transparentnosti o pořizování záznamu informováni předtím, než je pořizování záznamu zahájeno.

Na soukromí občanů by mělo být pamatováno i při vysílání on-line přenosu z jednání zastupitelstva prostřednictvím internetu. Je třeba brát v úvahu, že i informace šířené v on-line přenosu neomezenému okruhu příjemců mohou být zneužity. V případě, že obec on-line přenosy realizuje, lze zvážit, zda např. v případě, kdy jde o projednávání čistě soukromých záležitostí občana, je možné připravit podklady tak, aby při samotném jednání nemuselo být uváděno jeho jméno, které je případně místním občanům známo, avšak jeho totožnost nemusí být ve spojení s údaji o jeho zdravotním stavu nebo sociální situaci na internetu šířena.

6. Fotografie a audiovizuální záznamy

Ochrana osobních údajů podle GDPR se vztahuje na automatizovaně prováděné operace s osobními údaji o určité kategorii osob nebo osobní údaje v evidenci osob. GDPR tak podléhá monitorování určitého prostoru automatizovaným kamerovým systémem se záznamem osob v tomto prostoru se vyskytujících, nikoli však pořízení a použití jednotlivých fotografií nebo audiovizuálních záznamů fotoaparátem nebo obdobným „ručním“ přístrojem, případně i s popiskem se jménem zobrazené osoby, pokud z těchto fotografií či záznamů nejsou vytvářeny soubory o určitých osobách. Takovým souborem jsou např. portrétní fotografie všech zaměstnanců na webových stránkách s jejich jmény a kontakty, kdy je pro zveřejnění včetně fotografie zpravidla třeba získat souhlas se zpracováním osobních údajů podle GDPR, protože zveřejnění fotografií v tomto datovém souboru již většinou není pro oprávněné zájmy obce nezbytné. Výjimkou mohou být služební podobizny strážníků v uniformě, jestliže obec hodlá na svých webových stránkách seznámit veřejnost s podobou veřejně činných osob, o jejichž pomoc mohou občané v případě potřeby podle zákona požádat.

Pořízení a použití fotografií a záznamů však primárně podléhá ustanovením o podobě a soukromí člověka podle občanského zákoníku, která mají obdobný režim jako ochrana osobních údajů. Základním právním důvodem je svolení k pořízení podoby člověka, které by měl ten, kdo zejména detailní fotografii pořizuje, respektovat, pokud nelze dovodit některou z výjimek pro pořízení bez svolení. Občanský zákoník předpokládá i svolení k rozšiřování podoby člověka na fotografii nebo záznamu, při němž má být zřejmé, jakým způsobem bude k rozšiřování fotografie nebo záznamu docházet. Při pořizování fotografií na různých akcích je proto vhodné informovat zejména, zda má dojít ke zveřejnění na internetu.

Svolení není třeba k pořízení nebo použití fotografie nebo záznamu k výkonu nebo ochraně jiných práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob, tedy např. při zaznamenání osoby dopouštějící se zjevně protiprávního jednání.

Svolení není třeba ani v případě, když se fotografie nebo zvukový či obrazový záznam pořídí nebo použijí na základě zákona k úřednímu účelu nebo v případě, že někdo veřejně vystoupí v záležitosti veřejného zájmu. Svolení přítomných tak není třeba získávat při pořizování záznamu veřejného jednání zastupitelstva obce, pokud se jak zastupitelé, tak další přítomní občané vyjadřují k záležitostem veřejného zájmu v obci. To se týká jak pořizování záznamu obcí, tak jinou přítomnou osobou.

V rozporu s občanským zákoníkem však je nezákoně využívání a šíření obrazových či zvukových záznamů o soukromém životě člověka. Pokud tedy jsou na jednání zastupitelstva projednávány záležitosti týkající se soukromého života některého občana, zejména jeho sociální situace nebo zdravotního stavu, je třeba při zveřejnění na internetu tyto části záznamu vypustit nebo anonymizovat. Po vyhotovení zákonem stanoveného písemného zápisu z jednání zastupitelstva lze doporučit tyto pasáže zlikvidovat.

Poslední výjimkou pro pořízení a použití fotografií a záznamů bez svolení zaznamenaných osob, která v případě obce přichází v úvahu, je tzv. zpravodajská licence, tedy použití pro tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství. Zpravodajská licence se bezpochyby vztahuje na fotografie zveřejňované přiměřeným způsobem v obecním zpravodaji.

Ať již posuzujeme pořizování a používání fotografií z hlediska ochrany osobních údajů či z hlediska práva na ochranu podoby a soukromí člověka, měli bychom vždy posuzovat i míru rizika se zveřejněním určitým způsobem spojenou. Míra rizika je nejnižší při zveřejnění fotografií např. z nějaké akce na nástěnce v budově obecního úřadu nebo i na venkovní informační tabuli obce. Jde-li o přiměřené záběry účastníků, neměl by být důvod, aby některý z nich kvůli tomu podával soudní žalobu na ochranu osobnosti. Totéž by mohlo platit i při zveřejnění přiměřeným způsobem na oficiálních webových stránkách obce v souvislosti se zpravodajskou informací o dění v obci. Nejrizikovější je zveřejňování fotografií a audiovizuálních záznamů na sociálních sítích, kde je vysoce pravděpodobné jejich šíření a další zpracování. Bez souhlasu zobrazených osob by se tak měla obec tohoto způsobu zveřejňování vyvarovat.

7. Blahopřání jubilantům a vítání občánků

Zákon o obcích (obecní zřízení) stanoví, že obec může ocenit významné životní události svých občanů. Nezbytné osobní údaje jubilantů nebo novorozenců a jejich rodičů může obec za účelem blahopřání jubilantům nebo zaslání pozvánky na vítání občánků získávat z evidence obyvatel. Podle zákona o evidenci obyvatel je obec a obecní úřad uživatelem údajů o obyvatelích, avšak údaje, jichž je uživatelem, může obec a obecní úřad využívat, jen jsou-li nezbytné pro výkon jejich působnosti.

V konkrétním případě lze použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu. V případě blahopřání jubilantům nebo pozvání na vítání občánků jsou těmito údaji jméno a příjmení, datum narození a adresa místa trvalého pobytu jubilantů, novorozenců a jejich zákonných zástupců.

V rozporu s GDPR by však bylo zveřejňování z evidence obyvatel získaných osobních údajů jubilantů nebo novorozenců, např. ve společenských rubrikách v místním tisku a zejména na internetových stránkách, které by mohlo mít za následek neoprávněné zasahování do soukromého života, jestliže k tomu dotčené osoby nedaly souhlas. Zejména osobám středního a vyššího věku může být nepříjemné zveřejňování roku a data jejich narození. Zveřejnění přesné adresy bydliště může být zneužito v případě starších a osaměle žijících občanů.

Pokud chce obec svým občanům gratulovat i touto formou, lze doporučit, aby se představitelé obce, pokud budou v souladu se zákonem o obcích písemně nebo při osobní návštěvě blahopřát jubilantovi a jeho významnou životní událost ocení např. předáním dárku, nebo pozvou rodiče na vítání občánků, současně dotázali, zda jubilant nebo rodiče jako zákonní zástupci novorozence souhlasí i se zveřejněním blahopřání v příslušné rubrice obecního zpravodaje, případně v jakém rozsahu osobních údajů. Doporučeným rozsahem v případě souhlasu může být: jméno a příjmení, věk, případně i datum narození, obec nebo část obce, nikoli však přesná adresa bydliště, případně profese nebo údaje o vztahu občana k příslušné obci.

Pokud jde o možnost gratulace v místním tisku nebo rozhlasu bez souhlasu subjektu údajů, považuje se za přípustné, jestliže jsou ve společenských rubrikách, např. „Blahopřejeme jubilantům naší obce“ nebo „Vítáme nové občánky naší obce“ v určitém měsíci i bez souhlasu zveřejněna pouze jména a příjmení jubilantů nebo novorozenců a jejich rodičů, když v prostředí menší obce je známo, o koho jde. Respektováno by mělo být i právo občana, který si jakoukoliv veřejnou gratulaci nepřeje, a tuto skutečnost obci sdělí.

8. Kronika obce

Podle zákona o kronikách obcí se do kroniky zaznamenávají zprávy o důležitých a pamětihodných událostech v obci. Tyto chronologicky zapisované zprávy i příloha kroniky, která obsahuje písemné, obrazové nebo zvukové dokumenty doplňující zápis v kronice, obsahují v nezbytně nutném rozsahu i údaje o osobách, které se pamětihodných událostí obce zúčastnily. Jako důležitou událost hodnou zaznamenání může obec posoudit případně i událost týkající se soukromého života určité osoby, například sňatek v obci známé osoby, narození dítěte v její rodině, významné životní jubileum i úmrtí takové osoby, případně veřejně známé okolnosti s těmito událostmi spojené. Zápis v kronice o takové události by ale neměl rozsahem uváděných údajů zasahovat do soukromého a rodinného života těchto osob nepřiměřeným způsobem.

Zákon o kronikách obcí nepředpokládá, že v kronice budou uváděny jakékoli soupisy místních občanů, které jako evidence osob podléhají GDPR. Evidencí se rozumí jakýkoliv strukturovaný soubor osobních údajů.

Pro zařazení takového soupisu např. v rozsahu údajů: jméno a příjmení, přesná adresa bydliště, případně datum nebo rok narození a další osobní údaje, např. soupisu jubilantů v určitém roce nebo soupisů osob, které se přistěhovaly nebo odstěhovaly, bez souhlasu subjektu údajů nelze najít právní důvod.

Vzhledem k tomu, že povinnost získat souhlas subjektu údajů je vztažena pouze k žijícím osobám, není zařazení soupisů zemřelých osob do kroniky obce bez souhlasu blízkých osob zemřelých porušením GDPR. Ani v případě zemřelých osob však nemohou být údaje pro zapisování do kroniky získávány z evidence obyvatel nebo z matriky, protože to neumožňují příslušné zvláštní zákony.

Do kroniky může každý nahlédnout ve vymezené době na obecním úřadě; pokud je nahlížení umožněno do kroniky ručně psané nebo do kroniky v podobě tištěné vázané papírové knihy s číslovými listy, děje se tak pod dohledem kronikáře. Občan obce starší 18 let, jakož i osoba, které zákon přiznává práva občana obce, může navrhnout písemně změnu, doplnění nebo opravu zápisu v kronice. Obec na základě těchto návrhů podle okolností zápis v kronice opraví, doplní nebo jinak změní.

Zákon o kronikách obcí umožňuje vedení kroniky v elektronické podobě, nepředpokládá ale její zveřejňování na internetu. V případě zveřejňování obecních kronik na internetových stránkách obce to znamená, že z ručně psaných kronik nemohou být zveřejňovány výše uvedené soupisy dosud žijících občanů, jestliže je starší kroniky obsahují. Neznamená to však, že by při zveřejnění na těchto stránkách musela být anonymizována všechna jména osob zapsaná do kroniky, jestliže jsou přiměřeně použita jako jména účastníků pamětihodných událostí obce či města a netýkají se soukromého života těchto žijících osob.

9. Obecní zpravodaj a infokanál

Obsah obecního zpravodaje, ve kterém jsou publikovány různé informace a články ze života obce zpravidla není zpracováním osobních údajů podléhajícím GDPR.

Vydavatel za něj odpovídá v režimu občanského zákoníku. Osoba, která se domnívá, že o ní bylo zveřejněno tvrzení, které se dotýká její cti, důstojnosti nebo soukromí, může podat soudní žalobu na ochranu osobnosti. V periodickém tisku dává tiskový zákon takové osobě právo na odpověď, kterou je vydavatel povinen v periodiku zveřejnit.

Pokud jde o obrazové zpravodajství z kulturního, sportovního a společenského života obce ve zpravodaji, např. fotoreportáž z vítání občánků, vztahuje se na ně tzv. zpravodajská licence podle občanského zákoníku, podle které

se mohou fotografie nebo obrazové či zvukové záznamy bez svolení člověka přiměřeným způsobem použít pro tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství.

Do společenské rubriky zpravodaje však nelze bez souhlasu subjektů údajů zařazovat strukturované soubory osobních dat občanů, které jako evidence spadají do působnosti GDPR. Pokud se ve společenské rubrice zveřejňují různá blahopřání občanům, měl by být rozsah údajů minimalizován, určitě není třeba uvádět přesnou adresu bydliště.

Vzhledem k tomu, že vedle tištěné verze je většinou šířena i internetová verze zpravodaje, je tím spíše třeba, aby se obec vyvarovala zveřejňování strukturovaných datových souborů (např. jméno, příjmení, adresa bydliště, datum narození + další společný údaj) o určité kategorii osob, včetně čerpání takových údajů ke zveřejnění z evidence obyvatel nebo z matriky.

Zveřejňování strukturovaných informací o občanech by nemělo být obsahem ani ve vysílání televizního infokanálu obce, i když v případě, že je signál infokanálu dostupný pouze v dané obci, je nebezpečí dalšího šíření osobních údajů výrazně nižší.

10. Správa obecních bytů

V případě žádostí o přidělení obecního bytu vyvstává otázka, jaké osobní údaje žadatele může obec pro uzavření nájemní smlouvy požadovat. I zde platí obecná zásada minimalizace, požadovány by tedy měly být údaje v rozsahu nezbytném ve vztahu ke stanovenému účelu.

V některých případech tedy může být získáván i údaj o zdravotním stavu žadatele, který patří do zvláštní kategorie údajů s přísnějším režimem podle článku 9 GDPR. Je-li účelem poskytnout bydlení zdravotně handicapovaným nebo sociálně slabým občanům a je-li sociální šetření prováděno a zdravotní stav zjišťován příslušným odborem obecního nebo městského úřadu, má obec právo takové zjišťování provádět a v nezbytném rozsahu údajů je komisi pro přidělování bytů poskytnout. Jde o zpracování osobních údajů nezbytných pro účely sociální péče podle článku 9 odst. 2 písm. h) GDPR.

Požaduje-li obec k žádosti přiložit výpis z rejstříku trestů, může to být posouzeno jako porušení zásad ochrany osobních údajů, jestliže účelem má být vyřazení osob propuštěných z výkonu trestu, tedy znevýhodnění osob, které také mají právo i potřebu bydlet a rovněž i na to, aby se mohly opětovně do společnosti zařadit, k čemuž by např. získání sociálního bytu mohlo přispět. Pokud by se však obec rozhodla právě těmto osobám přednostně byty přidělovat, nebylo by doložení údaje o odsouzení za trestný čin, získávaného ve prospěch těchto osob, v rozporu s takto stanoveným účelem. Pausální požadavek na dokládání výpisu z Rejstříku trestů (nebo Evidence přestupků) při podávání žádostí o obecní byty je však zásadně nepřipustný.¹

Oprávněný zájem obce i plnění úkolu ve veřejném zájmu lze shledávat v kontrole a ověřování, zda nájemce nevlastní či nenabyl jiné nemovitosti nebo s ním nebylo zahájeno insolvenční řízení. Taková kontrola může být prováděna před i po uzavření nájemní smlouvy, je však třeba, aby žadatel respektive nájemce byl o způsobu kontroly předem informován (článek 14 odst. 4 GDPR).

Pokud jde o možnost využití rodných čísel pro tuto kontrolu, např. vyhledávání v insolvenčním rejstříku, zákon o evidenci obyvatel a rodných číslech stanoví, že za dodržení zásad ochrany osobních údajů mohou být rodná čísla

1) „Pausální požadavek na doložení výpisu z rejstříku trestů v souvislosti s žádostí o nájemní smlouvu k obecnímu bytu ze strany města jako potenciálního pronajímatele je považován nejen nepřiměřený a nelegitimní, ale je rovněž nezákonný, neboť se neopírá o žádné ustanovení zákona“, viz mj. stanovisko Veřejného ochránce práv ze dne 17. 5. 2013, sp. zn. 73/2012/DIS.

využívána, pokud je to nezbytné pro vymáhání soukromoprávních nároků nebo předcházení vzniku nesplacených pohledávek². Toto ustanovení nelze vykládat tak, že rodné číslo je nezbytné pro uzavření jakékoliv smlouvy uzavírané s fyzickou osobou pro případ, že by neplnila smluvní ujednání. Nelze tak vyžadovat ani jeho uvedení přímo v nájemní smlouvě, jestliže tak občanský zákoník nestanoví.

V případě místních obyvatel je však obec uživatelem údajů evidence obyvatele, tedy i rodného čísla, což je v uvedeném případě pro výkon její působnosti nezbytné, s ohledem na povinnost obce pečovat o zachování a rozvoj svého majetku podle § 38 zákona o obcích. Je-li tedy žadatel o tomto způsobu kontroly informován, lze takto získané rodné číslo použít, např. pro kontrolu případné insolvence nájemce. V případě žadatelů o byt, u nichž obec přístup k rodnému číslu v evidenci obyvatel nemá, je požadavek na poskytnutí rodného čísla v žádosti o přidělení obecního bytu za účelem předcházení vzniku nesplacené pohledávky legitimní.

11. Osobní údaje v DS a DPS zpracovávané obcí

Osobní údaje za účelem poskytování služby může poskytovatel obecně shromažďovat v rozsahu daném zákonem o sociálních službách. Konkrétně se jedná o činnosti spojené zejména se zpracováním a vyhodnocením žádosti o poskytování služby dle § 90 a v souvislosti s uzavřením a plněním smlouvy o poskytování služby dle § 91 zákona o sociálních službách.

Role obce je v tomto procesu omezena pouze na úrovni zprostředkovatele kontaktu na konkrétního poskytovatele v souladu se zněním § 90 zákona o sociálních službách.

Při zprostředkování tak nedochází k sociálnímu šetření, během kterého se mj. řeší zdravotní stav žadatele, jeho sociální situace a případné vyhodnocení konkrétních sociálních služeb, které by pro něj byly přínosem. Obsahem zprostředkování je tedy pouze předání nezbytných kontaktních informací na žadatele a druh služby, o který chce žádat.

V rámci tohoto procesu tak není možné předávat žádné osobní údaje ve zvláštní kategorii, ani údaje, které jsou nadbytečné pro uskutečnění kontaktu (tj. cokoli mimo jméno, adresu, telefon, případně podkladů pro formu elektronické komunikace). Rovněž není možné předávané údaje bez souhlasu žadatele dlouhodobě ukládat, ověřovat jejich relevanci a ani s nimi jinak pracovat.

12. Seznamy zájemců o službu – odmítnutí z důvodů kapacity

Žádostí o poskytnutí sociální služby vyjadřuje žadatel svůj zájem o poskytování sociální služby konkrétního poskytovatele a uzavření smlouvy ve smyslu § 91 zákona o sociálních službách.

Poskytovatel má v takovém případě dle zmíněného § 91 zákona v odst. 3 pouze čtyři možnosti odmítnut uzavřít smlouvu (pokud požadovanou službu neposkytuje, nemá dostatečnou kapacitu, zdravotní stav žadatele vylučuje poskytnutí žádané služby a pokud žadateli byla v době kratší než 6 měsíců vypovězena smlouva na poskytování žádané služby z důvodu porušování povinností na straně žadatele).

---

2) Viz § 13c odst. 1 písm. c) zákona č. 133/2000 Sb. o evidenci obyvatel a rodných číslech: „Rodná čísla lze využívat jen (...) pokud je to nezbytné pro vymáhání soukromoprávních nároků nebo pro předcházení vzniku nesplacených pohledávek, jsou-li přijata konkrétní opatření k ochraně práv a svobod subjektu údajů, která odpovídají stavu techniky, nákladům na provedení, povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování i různě pravděpodobným a závažným rizikům pro práva a svobody fyzických osob (...).“

Poskytovatel má také dle § 88 písm. g) zákona o sociálních službách vést evidenci žadatelů odmítnutých na základě nedostatečné kapacity (tj. dle § 91 odst. 3 písm. b)). Tuto povinnost má ale pouze poskytovatel, nikoli zřizovatel a nejedná se o evidenci potenciálních klientů, ale o dokumentaci vyřízení žádosti.

Pro vedení neoficiálních seznamů potenciálních klientů a jejich potřeb tak ani na straně obcí, jiných zřizovatelů, ani vlastních poskytovatelů v platné legislativě neexistuje právní důvod. Všechny údaje takto vedené proto musí být z pohledu ochrany osobních údajů vázány na poskytnutý souhlas subjektu údajů, kterého se týkají a tento souhlas musí splňovat všechny náležitosti vyžadované zákonem o zpracování osobních údajů a souvisejícího nařízení GDPR. Jedná se zejména o jeho dobrovolnost a odvolatelnost, která musí být respektována po celou dobu kdy je žadatel veden v této evidenci.

V rámci aktuálně navrhované novely zákona o sociálních službách je předkládána nová povinnost poskytovatelů vést (minimálně s měsíční periodou) údaje o stavu žádostí v nově plánovaném centrálním systému. Tento systém by měl evidovat všechny stavy žádostí od podání do vyřízení uzavřením smlouvy, odmítnutím ze zákonem stanovených důvodů, případně jejich zpětvzetím žadatele.

Osobní údaje žadatelů v systému budou pseudonymizovány prostřednictvím unikátních identifikátorů vázaných ke ztotožnění osoby v registru obyvatel a jejich faktická identita tedy bude známa pouze poskytovateli, ke kterému podali konkrétní žádost. Významnou přidanou hodnotou bude vznik centrálních, krajských i obecních statistik neobsahujících duplicitní žádosti a zároveň možnost ze seznamu žádostí vyřazovat žádosti žadatelů, kteří již uzavřeli smlouvu s jiným zařízením, nebo jim byla tato žádost odmítnuta z důvodu změny zdravotního stavu.

13. Poskytování údajů z evidence obyvatel a matriky

Evidence obyvatel i matrika jsou evidence veřejně nepřístupné. Údaje z nich je tak možné poskytnout pouze za podmínek a způsobem stanoveným zákonem o evidenci obyvatel resp. zákonem o matrikách nebo zvláštním právním předpisem.

Evidence obyvatel

Pokud jde o fyzické osoby, poskytují se z evidence obyvatel občanovi staršímu 15 let údaje vedené k jeho osobě, údaje o osvojení však poskytuje pouze Ministerstvo vnitra občanovi staršímu 18 let do vlastních rukou. K osobě blízké, kterou se rozumí otec, matka, prarodiče, sourozenec, dítě, vnuk, manžel nebo partner, se poskytují pouze údaje o úmrtí nebo soudním prohlášení za mrtvého nebo nezvěstného.

Obecní úřad, který je ohlašovnou, sdělí vlastníkovvi objektu na jeho písemnou žádost jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození občana, k němuž vede údaj o místě trvalého pobytu, odpovídající adrese objektu. Sdělení musí být vlastníkovvi objektu doručeno do vlastních rukou. V případě společenství vlastníků jednotek lze sdělit údaje o osobách v objektu hlášených jak výboru společenství, tak vlastníkovvi jednotlivých jednotek.

O poskytnutí údajů z evidence obyvatel se provádí v informačním systému záznam o datu a hodině výdeje a komu byly údaje poskytnuty. O informaci, komu a kdy byly údaje poskytnuty, může subjekt údajů požádat 2 roky zpětně. Žádosti o poskytnutí údajů se podávají na příslušných formulářích. Žádosti o zprostředkování kontaktu s jiným občanem zprostředkovává zákonem o evidenci obyvatel stanoveným postupem pouze Ministerstvo vnitra.

Matrika

Pokud jde o poskytování údajů z matriky fyzickým osobám, poskytují se nahlédnutím s možností pořízení kopie osobě, které se zápis týká, nebo členům její rodiny, jejím sourozencům a dále zmocněncům těchto osob. Za členy rodiny se považuje manžel, partner, rodiče, děti, prarodiče, vnuci a pravnuci. I v matrice platí přísnější režim pro poskytování údajů o osvojení dítěte.

Komukoliv je umožněno nahlédnout do matriční knihy a činit z ní výpisy k jiným osobám, uplynula-li od provedení dotčeného zápisu v matriční knize lhůta 100 let u knihy narození, 75 let u knihy manželství nebo knihy partnerství a 30 let u knihy úmrtí.

14. Rodná čísla

Rodné číslo jako národní identifikační číslo, tedy univerzální identifikátor, podle kterého lze fyzickou osobu dohledat v mnoha registrech a evidencích, má z tohoto důvodu zvláštní ochranu podle zákona o evidenci obyvatel a rodných číslech. Nepatří však do zvláštní kategorie (tzv. citlivých) údajů, které mají přísnější režim podle článku 9 GDPR.

Obec může rodná čísla občanů využívat, jestliže je rodné číslo zákonem stanoveným identifikátorem, např. občana v evidenci obyvatel, vlastníka v katastru nemovitostí, daňového subjektu podle daňového řádu apod., případně i tam, kde to vyplývá ze zákonem stanovené působnosti správního úřadu.

Vyloučeno tak není ani použití rodného čísla jako součásti adresních údajů v případě úřední zásilky, kdy jde o přesnou identifikaci adresáta. Podle poštovních podmínek vydaných k zákonu o poštovních službách je označením adresáta, jímž je fyzická osoba, její jméno a příjmení, k nimž může být připojen další identifikátor, např. datum narození, je-li použit v souladu s právními předpisy. Je-li rodné číslo zákonem stanoveným identifikátorem, je i jeho použití pro přesnou identifikaci adresáta úřední nebo soudní zásilky zákonné. Na poštovní zásilce přitom nejde o zveřejnění rodného čísla či data narození. S údaji na obálce se kromě odesílatele a adresáta seznamuje pouze doručovatel vázaný poštovním tajemstvím. Ten podle zákona o poštovních službách nesmí umožnit, aby se s údaji neoprávněně seznámila jiná osoba.

Jestliže zákon výslovně nestanoví uvádění rodného čísla ve smlouvě, např. pracovní, kupní nebo nájemní, nemusí jeho nositel své rodné číslo ve smlouvě uvádět. Zaměstnavatel je však oprávněn rodné číslo zaměstnance získat jinak a pro pracovněprávní účely je podle zákona využívat. Totéž platí pro zápis rodného čísla do katastru nemovitostí v souvislosti s prodejem a koupí nemovitosti, kdy rodné číslo účastníků vkladového řízení – fyzických osob musí obsahovat návrh na zahájení vkladového řízení podávaný na katastrálním zákonem stanoveném formuláři.

Zákon o evidenci obyvatel a rodných číslech umožňuje při dodržování zásad ochrany osobních údajů využívání rodných čísel, i pokud je to nezbytné pro vymáhání soukromoprávních nároků nebo pro předcházení vzniku nesplácených pohledávek. Toto ustanovení nelze vykládat tak, že by rodné číslo mohlo být a priori požadováno pro uzavření jakékoli smlouvy pro případ jejího neplnění. Rodné číslo tak nelze požadovat ani při uzavření smlouvy o nájmu obecního bytu pro případnou kontrolu, zda nájemce nenabude jiné nemovitosti nebo s ním nebude zahájeno insolvenční řízení. Podle zákona o evidenci obyvatel a rodných číslech je však obec uživatelem údajů evidence obyvatel, tedy i uživatelem rodného čísla, pokud je to nezbytné pro výkon její působnosti. V případně důvodného podezření na možné neplnění nájemní smlouvy na obecní byt lze rodné číslo nájemce z evidence obyvatel za účelem ověření uvedených skutečností využít. O tomto způsobu kontroly je třeba nájemce před uzavřením smlouvy informovat.

Uvedení rodného čísla jako zákonem stanoveného identifikátoru ve veřejných rejstřících neznamená, že každý může takto zveřejněné rodné číslo libovolně pro jiné účely používat. Neoprávněné nakládání s rodným číslem jiné fyzické osoby je přestupkem podle zákona o evidenci obyvatel a rodných číslech, který v případě, že se ho dopustí fyzická osoba, projednávají v přenesené působnosti obecní úřady obce s rozšířenou působností, v hlavním městě Praze úřady městských částí určené Statutem hlavního města Prahy příslušné podle místa pobytu obyvatele, který se jich dopustil. Neoprávněné nakládání s rodným číslem nebo neoprávněné využívání rodných čísel právnickou osobou jsou přestupky, které projednává Úřad pro ochranu osobních údajů.

15. Kopírování dokladů a jiných veřejných listin

S všeobecným rozšířením a dostupností kopírek se pořizování kopií dokladů a listin stalo snadným a oblíbeným způsobem získávání informací o jejich držitelích. Často jde však o postup dosti problematický, který jednak může usnadňovat padělání těchto dokumentů, pokud by se kopie dostaly do špatných rukou, jednak může být tímto postupem získáváno i pro určitý účel nadbytečné množství informací.

Pořízení jednotlivé kopie dokumentu ještě není zpracováním osobních údajů. Není proto bez souhlasu držitele porušením GDPR, ale ve dvou případech může být porušením jiných zákonů – zákona o občanských průkazech a zákona o cestovních dokladech, pokud zvláštní zákon nebo mezinárodní smlouva nestanoví jinak. Oprávnění k pořízení kopie předloženého dokladu vyplývá např. ze zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo ze zákona o hazardních hrách. Neoprávněné pořízení kopie občanského průkazu nebo cestovního dokladu je bez souhlasu občana, kterému byl vydán, přestupkem, který projednává příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu je občan hlášen k trvalému pobytu. V případě cestovních dokladů jde o doklady občanů České republiky, nikoli cizinců.

Jestliže jsou kopie dokladů a listin pořizovány pro zařazení do nějaké evidence osob (např. osobních spisů zaměstnanců) GDPR podléhají, a protože zejména listiny často obsahují pro stanovené zpracování osobních údajů i nadbytečné údaje, jde v těchto případech o porušení zásady minimalizace údajů. V případě zařazení do osobních spisů zaměstnanců může jít i o porušení zákoníku práce, který stanoví, že osobní spis smí obsahovat jen písemnosti, které jsou nezbytné pro výkon práce v základním pracovněprávním vztahu.

Pokud by někdo místo pořizování kopií občanských průkazů nebo cestovních dokladů neoprávněně zpracovával strojově čitelné údaje nebo údaje v kontaktním čipu v občanském průkazu nebo údaje v nosiči dat s biometrickými údaji v cestovním dokladu, je správním orgánem příslušným pro řízení o těchto přestupcích Úřad pro ochranu osobních údajů.

U jiných dokladů a listin jako jsou řidičský průkaz, průkaz pojištěnce, technický průkaz vozidla, rodný, oddací a úmrtní list, soudní rozhodnutí atd. příslušné zákony možnost jejich kopírování neupravují. Přesto je jejich pořizování a zakládání do spisů zpravidla nedůvodné a zásadu minimalizace údajů porušující.

U veřejné listiny platí podle občanského zákoníku presumpce její správnosti. Je-li nějaká skutečnost potvrzena ve veřejné listině, zakládá to vůči každému plný důkaz o původu listiny od orgánu nebo osoby, které ji zřídily, o době pořízení listiny, jakož i o skutečnosti, o níž původce veřejné listiny potvrdil, že se za jeho přítomnosti udála nebo byla provedena, dokud není prokázán opak. Místo zakládání kopie dokladu nebo listiny by proto většinou mělo postačovat ověření a zaznamenání pouze nezbytných údajů z originálu dokumentu bez pořizování kopie. Pokud byly údaje ověřeny z osobního dokladu, lze zaznamenat i číslo, např. občanského průkazu.

V některých případech však může být pořízení kopie dokumentu a zařazení do spisů důvodné. Může jít např. o poskytnutí kopie technického průkazu vozidla pojišťovně pro řešení škodní události nebo uložení kopie dokladu o dosaženém vzdělání, zpravidla vysokoškolského diplomu, do osobních spisů zaměstnance, na jímž zastávanou funkci je takové vzdělání předpokladem.

Jestliže jde o doložení pouze některých údajů z veřejné listiny, lze v některých případech po vzájemné dohodě nadbytečné údaje na kopii znečitelnit nebo jejich rozsah při pořízení kopie se souhlasem držitele dokumentu jinak redukovat. Např. při uzavírání smlouvy o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací mezi zákazníkem a zástupcem operátora se vžila praxe pořízení kopie části občanského průkazu pomocí šablony, která zakrývá nadbytečné údaje a umožňuje získání pouze údajů zákonem pro uzavření této smlouvy stanovených. Nejde tak o pořízení kopie celého průkazu.

16. Spisová služba a obec

Obce (územně samosprávné celky, organizační složky územních samosprávných celků a právnické osoby zřízené nebo založené územními samosprávnými celky), vykonávají spisovou službu, zajišťují odbornou správu dokumentů vzniklých ze své činnosti, popřípadě z činnosti jeho právních předchůdců. Spisová služba zahrnuje řádný příjem dokumentů, jejich evidenci, rozdělování, oběh, vyřizování, vyhotovování, podepisování, odesílání, ukládání a vyřazování ve skartačním řízení, a to včetně kontroly těchto činností. Dokumenty vzniklé z činnosti obce jsou všechny dokumenty, které u obce vznikly a také dokumenty, které byly obci doručeny nebo jinak předány. Výkon spisové služby nelze v žádném případě omezit pouze na evidenci dokumentů doručených, případně jen na evidenci dokumentů odeslaných; to je v rozporu s platnými právními předpisy. Spisová služba není bezúčelným nástrojem ke zbytečnému zatěžování státní správy a samosprávy, ale naopak nástrojem, jehož hlavním smyslem je průhledná, průkazná a účelná činnost státní správy a samosprávy a jedním z projevů demokratického státu, viditelných pro občana. Spisová služba tak zajišťuje průkaznost existence dokumentu v čase; to se děje zaevidováním dokumentu v číselně posloupné řadě konkrétního roku (nebo jiného stanoveného časového období) a vazbou mezi podáním a vyřízením dokumentu. Pro snadnější orientaci a pochopení povinností obcí v oblasti spisové služby vypracovalo Ministerstvo vnitra Metodické doporučení k činnosti územních samosprávných celků č. 11 s názvem „Povinnosti obcí stanovené zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti výkonu spisové služby a archivnictví“.¹

Povinnost vést elektronickou spisovou službu

Oblast spisové služby upravuje zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), a jeho prováděcí vyhláška č. 259/2012 Sb. (dále jen „vyhláška“). Zatímco kraje a hlavní město Praha mají zákonem uloženou povinnost výkonu spisové služby v elektronické podobě v elektronických systémech spisové služby, obce s pověřeným obecním úřadem, obce se stavebním úřadem, obce s matričním úřadem a ostatní obce mají možnost volby výkonu spisové služby v elektronické podobě v elektronických systémech spisové služby nebo v listinné podobě. Pokud je spisová služba vedena v elektronické podobě, musí elektronický systém, v němž je provozována, splňovat požadavky platného Národního standardu pro elektronické systémy spisové služby.²

1) Metodické doporučení k činnosti územních samosprávných celků č. 11 s názvem „Povinnosti obcí stanovené zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti výkonu spisové služby a archivnictví“, dostupné na adrese: <https://www.mvcr.cz/odk2/clanek/metodicke-materialy-k-zakonnym-zmocnenim.aspx>

2) Národní standard pro elektronické systémy spisové služby (k říjnu 2019 jde o NSESSS VMV č. 57/2017), dostupný na adrese: <https://www.mvcr.cz/clanek/narodni-standard-pro-elektronicke-systemy-spisove-sluzby.aspx>

Výkon spisové služby a procesy související s oběhem dokumentů

Vyhláška č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, upravuje – jak již vyplývá z názvu – procesy související s oběhem dokumentů detailněji, má logickou strukturu, takže popisuje spisovou službu od začátku životního cyklu dokumentu, tj. informace na úřední desce, vznik, případně doručení dokumentu, konverzi, evidování, vyřizování, vyhotovování (prvopis, druhopis, stejnopis), podepisování, odesílání, ukládání, výstupních datových formátů, skartační řízení, spisovou rozlukou. Vztahuje se na všechny veřejnoprávní původce, tzn. i na obce. Zákon a vyhláška upravují některé požadavky na procesy spisové služby ruku v ruce a fungují tak společně – např. označování dokumentů jednoznačným identifikátorem, tvorba spisu, rozdělování a oběh, vyřizování dokumentů a spisů, jmenný rejstřík a jeho vedení, vedení spisové služby v mimořádných situacích a závaznost národního standardu pro elektronické systémy spisové služby a samostatné evidence dokumentů v digitální podobě.

Spisový řád + Spisový a skartační plán

K výkonu spisové služby vydává obec spisový řád, který kromě pravidel pro vedení spisové služby obsahuje také skartační řád a spisový a skartační plán. Ve spisovém řádu obce musí být uvedeny kromě podrobností týkajících se nakládání s dokumenty také fyzické osoby oprávněné k podepisování dokumentů a používání úředních razítek, podmínky podepisování odesílaných dokumentů v analogové podobě a podmínky používání kvalifikovaného elektronického podpisu, kvalifikované elektronické pečeti, kvalifikovaného časového razítka a úředních razítek. Spisový a skartační plán jako součást spisového řádu je tvořený hierarchicky uspořádanými věcnými skupinami. U jednotlivých typů dokumentů/spisů roztríděných do věcných skupin jsou vyznačeny spisové znaky, skartační znaky a skartační lhůty. Skartační znak „A“ označuje dokumenty trvalé hodnoty, které se do skartačního řízení zařazují s návrhem na vybrání za archiválii (např. zápisy z jednání zastupitelstva, rady, výborů, komisí, obecně závazné vyhlášky obce apod.), skartační znak „S“ označuje dokumenty bez trvalé hodnoty, které se do skartačního řízení zařazují s návrhem na vyřazení a zničení (např. faktury, dohody o provedení práce apod.), skartační znak „V“ označuje dokument, který se ve skartačním řízení posoudí a navrhne k vybrání a trvalému uložení nebo ke zničení. Skartační lhůty vyplývají z právních předpisů nebo se stanovují na základě odůvodněné potřeby pro činnost obce. Obce označují dokumenty spisovými znaky, skartačními znaky a skartačními lhůtami podle spisového plánu, který je součástí spisového řádu, a takto označené dokumenty, případně spisy ukládají po dobu trvání skartační lhůty. Před uložením kontroluje obec uzavřený spis a vyřízený dokument, zejména jejich úplnost a dále také kompletnost údajů o uzavřeném spisu a vyřízeném dokumentu v evidenci dokumentů a jejich správné zpracování.

Skartační řízení

Ve skartačním řádu, který je součástí spisového řádu, je popsána příprava, průběh a organizace skartačního řízení. Skartační řízení se provádí v kalendářním roce následujícím po uplynutí skartační lhůty dokumentu/spisu na základě skartačního návrhu. Skartační návrh obsahuje označení obce, seznam dokumentů navržených ke skartačnímu řízení a dobu jejich vzniku. Z evidence dokumentů vedené v listinné podobě sestaví obec seznam dokumentů určených k posouzení ve skartačním řízení. V seznamu uspořádaném podle spisových znaků uvede obec odděleně dokumenty se skartačním znakem „A“ a dokumenty se skartačním znakem „S“. Dokumenty se skartačním znakem „V“ přeřadí do jedné ze dvou předchozích skupin „A“ nebo „S“. Mnoho materiálů a dokumentů vzniklých z činnosti obcí a krajů patří podle přílohy 2 zákona mezi „dokumenty, které budou podle obsahu vždy předloženy k výběru za archiválie“ tj. „A“ (např. zápisy ze zasedání orgánů územní samosprávy na všech stupních, roční rozpočty, závěrečné účty, roční účetní závěrky, dokumenty, které obsahují zásadní informace o volebních výsledcích a výsledcích referend, dokumentace významných staveb, kroniky atd.). V seznamu obec dále uvede charakteristiku obsahu dokumentů a spisů, období, z něhož pocházejí, skartační lhůtu a odkaz na označení jejich uložení při skartačním řízení. Vede-li obec spisovou službu v elektronické podobě v elektronickém systému spisové služby nebo samostatnou evidenci dokumentů v elektronické podobě, sestaví obec z této evidence seznam dokumentů určených k posouzení ve skartačním řízení. Seznam je tvořen výstupem metadat podle schémat uvedených

v přílohách NSESS. Obec předloží vypracovaný skartační návrh včetně seznamu dokumentů/spisů se skartačním znakem „A“ a seznamu dokumentů se skartačním znakem „S“ a seznamu úředních razítek (jsou-li navrhovány do skartačního řízení) příslušnému archivu. Při výběru archiválií jsou osoby provádějící výběr (archiváři ze státních oblastních archivů, případně ze státních okresních archivů) oprávněny vstupovat s vědomím původce nebo vlastníka dokumentu do objektů, na pozemky a do dalších prostor, pokud nelze výběr archiválií provést jiným způsobem. Vnitřní organizační jednotky jednotlivých státních oblastních archivů tvoří státní okresní archivy. Jejich seznam je uveden v příloze č. 3 zákona, adresář je uveden na www.mvcr.cz nebo na www.cesarch.cz. Na tyto archivy se lze obracet se žádostí o provedení skartačního řízení a také s dotazy z oblasti spisové služby.

Výběr archiválií archivem

Příslušný archiv provede na základě předloženého skartačního návrhu odbornou archivní prohlídku dokumentů, spisů a úředních razítek navržených do skartačního řízení. Archiv je tedy oprávněn původní rozčlenění dokumentů a spisů do skupin se skartačním znakem „A“ a se skartačním znakem „S“ zcela přehodnotit. O provedené archivní prohlídce vyhotoví příslušný archiv protokol o provedeném skartačním řízení. Protokol o provedeném skartačním řízení obsahuje soupis dokumentů nebo souborů dokumentů, které byly vybrány za archiválie, označení archivu, do jehož péče budou vybrané archiválie náležet, soupis dokumentů, které lze zničit. Proti skartačnímu protokolu může obec podat námitky, a to do patnácti dnů ode dne doručení. Podáním námitek se zahajuje správní řízení. Dokumenty určené ve skartačním řízení ke zničení obec zničí po marném uplynutí lhůty pro podání námitek, v případě podání námitek až po skončení řízení o námitkách. Obec předá příslušnému archivu do péče dokumenty a spisy v analogové podobě a úřední razítka vybraná jako archiválie. V případě dokumentů nebo spisů v digitální podobě předává obec příslušnému archivu jejich repliky a k nim náležející metadata. O předání archiválií a razítek vyhotoví příslušný archiv úřední záznam, který obsahuje identifikaci obce, která archiválie a razítka předává, název archivu, kde budou archiválie a vybraná úřední razítka uložena, množství a popis stavu předávaných dokumentů a spisů v analogové podobě a úředních razítek vybraných jako archiválie a replik předávaných dokumentů a spisů v digitální podobě vybraných jako archiválie, datum předání, jméno a podpis předávajícího za obec a jméno a podpis přebírajícího za archiv. Součástí záznamu je soupis předávaných dokumentů, spisů a úředních razítek vybraných jako archiválie zpracovaný obcí v rozsahu: spisový znak, charakteristika obsahu dokumentů a spisů, období, z něhož pocházejí. Jsou-li předávány dokumenty evidované v evidenci dokumentů v elektronické podobě v elektronickém systému spisové služby nebo v samostatné evidenci dokumentů vedené v elektronické podobě, obec předá dokumenty, spisy a úřední razítka vybrané jako archiválie na základě seznamu tvořeného z elektronického systému spisové služby nebo ze samostatné evidence v elektronické podobě výstupem metadat podle schématu XML.

Ochrana osobních údajů podle nařízení GDPR a povinnosti obcí a krajů v oblasti spisové služby

Všichni původci včetně krajů a obcí a dalších subjektů dle § 3 odst. 1 zákona č. 499/2004 Sb. by měli vědět, že povinnost řádného vyřazování dokumentů ve skartačním nebo mimo skartační řízení (povinnost „uchovat dokumenty a umožnit výběr“), která je adresována původcům dle citovaného ustanovení zákona, není nikterak v rozporu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „GDPR“). Archivy jsou dle zákona č. 499/2004 Sb. oprávněny ukládat trvale archiválie, včetně archiválií obsahujících osobní údaje žijících osob, což vyplývá mj. z čl. 17 a čl. 89 GDPR. Dokumenty/spisy s osobními údaji vybrané v procesu skartačního řízení nebo při výběru mimo skartační řízení za archiválie dle zákona č. 499/2004 Sb. lze bez jakéhokoliv rizika uložit ve veřejném archivu, odpovědnost za řádnou správu a zabezpečení osobních údajů přechází na archiv. Ministerstvo vnitra vydalo metodický pokyn „Ochrana osobních údajů při výkonu spisové služby, zejména v informačních systémech spravujících dokumenty u veřejnoprávních původců“³, který vysvětluje mj. zákonnost, transparentnost,

3) Metodický pokyn „Ochrana osobních údajů při výkonu spisové služby, zejména v informačních systémech spravujících dokumenty u veřejnoprávních původců“, dostupný na adrese: <https://www.mvcr.cz/gdpr/clanek/metodicka-podpora-a-konzultace-spisova-sluzba-spisova-sluzba.aspx>

účel zpracování osobních údajů v souvislosti se spisovou službou a také způsob, jak stanovit dobu, po kterou je původce oprávněn uchovat dokumenty s osobními údaji (skartační lhůta). K délce oprávněných uschovacích lhůt dokumentů s osobními údaji dále Ministerstvo vnitra zveřejnilo další pomůcku, a to „Přehled právních předpisů stanovujících povinnost ukládat vybrané typy dokumentů“⁴, pomocí níž je možné stanovit skartační lhůtu vybraných typů dokumentů. Dále Ministerstvo vnitra zveřejnilo v říjnu 2019 také vzorový spisový a skartační plán pro obce s rozšířenou působností⁵, který obsahuje skartační lhůty pro dokumenty, které se ve spisové službě obcí vyskytují. Obecně lze říci, že skartační lhůty nesmí být ani nepřiměřeně krátké, ani nepřiměřeně dlouhé a dokumenty se předkládají do skartačního řízení a k případnému výběru za archiválie včetně osobních údajů.

17. Obecní policie

Obecní policie je podle zákona o obecní policii orgánem obce, zřízeným obecně závaznou vyhláškou zastupitelstvem, který řídí starosta nebo jiný pověřený člen zastupitelstva obce. Strážníci jsou zaměstnanci obce, která nese odpovědnost za jejich odbornost, bezúhonnost i případnou škodu způsobenou strážníkem v souvislosti s plněním jeho úkolů.

Vzhledem k tomu, že obecní/městská policie nemá právní subjektivitu, je správcem osobních údajů zpracovávaných obecní policií obec. Obecní policie tak není samostatným správcem ani společným správcem s obcí.

Zákon o obecní policii však dává obecní policii při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku a plnění dalších zákonem stanovených úkolů řadu specifických oprávnění, včetně zjišťování totožnosti fyzické osoby v zákonem vymezených situacích a následného zpracování osobních údajů. Obecní policie je rovněž oprávněna k plnění svých úkolů vyžadovat poskytnutí údajů z informačních systémů policie, obecních úřadů, ministerstva vnitra a evidence přestupků.

Osobní údaje, které obecní policie zpracovává k plnění zákonem stanovených úkolů, poskytuje policii, orgánům obce a dalším orgánům veřejné moci, je-li to nutné k plnění jejich úkolů. Obecní policie nejméně jednou za 3 roky prověřuje, jsou-li jí zpracovávány osobní údaje potřebné k plnění zákonem stanovených úkolů. Zjistí-li, že tyto údaje nejsou potřebné, provede bez zbytečného odkladu jejich likvidaci.

Je-li to potřebné, je obecní policie také oprávněna pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu. Jsou-li k pořizování záznamů zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit. Ke zveřejnění takové informace lze využít např. oficiální internetové stránky obce.

Vzhledem k zákonnému zmocnění pořizovat záznamy z míst veřejně přístupných, je obecní policie určena k provozování kamerových systémů za účelem zajištění bezpečnosti v obci nebo ve městě, pokud tuto činnost nezajišťuje Policie ČR. Nemá-li obec zřízenou obecní policii ani zajištěnou součinnost s Policií ČR, není vyloučeno ani jiné řešení k zajištění bezpečnosti v ulicích a na veřejných prostranstvích. Obec nebo obce, které nezřídily obecní policii, mohou uzavřít s jinou obcí v témže vyšším územním samosprávném celku (kraji), která obecní policii zřídila, veřejnoprávní smlouvu, na jejímž základě bude obecní policie této obce vykonávat úkoly stanovené zákonem na území obce nebo obcí, které obecní policii nezřídily a jsou smluvními stranami této smlouvy. Je-li to potřebné, lze tohoto ustanovení využít i pro provozování kamer pro zajištění bezpečnosti v obci obecní policii z blízké obce

4) Přehled právních předpisů stanovujících povinnost ukládat vybrané typy dokumentů, dostupný na adrese: <https://www.mvcr.cz/gdpr/clanek/metodicka-podpora-a-konzultace-spisova-sluzba-spisova-sluzba.aspx>

5) Vzorový spisový a skartační plán pro obce s rozšířenou působností, dostupný na adrese: <https://www.mvcr.cz/clanek/spisova-sluzba-metodiky.aspx>

či města. Není-li taková smlouva uzavřena, není vyloučeno ani provozování kamer k zajištění bezpečnosti na veřejných prostranstvích jiným zaměstnancem obce, za dodržování všech zásad, které pro zpracování osobních údajů automatizovanými kamerovými systémy platí.

18. Kamery

Obecné zásady

Monitorování prostor s obrazovým nebo audiovizuálním záznamem podoby a chování osob automatizovaným kamerovým systémem je zpracováním osobních údajů podléhajícím GDPR. On-line kamery bez záznamu v režimu GDPR Úřad pro ochranu osobních údajů neposuzuje.

Před instalací kamer se záznamem je třeba zvážit, zda jsou pro to v konkrétním místě relevantní důvody, např. z hlediska potřeby chránit majetkové hodnoty nebo bezpečnost lidí a tomu přizpůsobit i umístění a úhel záběru kamer. Záznamy je třeba zabezpečit před neoprávněným přístupem, únikem nebo jiným zneužitím, včetně zveřejňování na internetu. Provozování kamer je třeba pověřit určené osoby. Do záznamového zařízení by měly nahlížet jen po předchozím závažném bezpečnostním incidentu a záznam využívat pro dokladování závažného protiprávního jednání pachatele příslušným orgánům, případně pojišťovně. V žádném případě nemohou být záznamy využívány k nedůvodnému sledování lidí. O tom, že lidé do monitorovaného prostoru vstupují, je třeba je informovat, např. viditelným nápisem.

Přiměřená doba k uchování záznamů je několik dnů, případně i delší doba, po jejímž uplynutí je zřejmé, že k žádnému incidentu či jiné závažné události nedošlo. Takové záznamy je pak třeba likvidovat, např. jejich přemazáním na smyčce.

Pokud někdo podle GDPR požádá o poskytnutí kopie záznamu, musí být doložena totožnost žadatele a měl by sdělit i důvod žádosti. Poskytnutím kopie nesmějí být nepříznivě dotčena práva jiných osob. Pokud by to hrozilo, musejí být informace o nich na záznamu vymazány např. rozostřením kopie. Opakované žádosti stejné osoby mohou být přiměřeně zpoplatněny. Příliš časté žádosti mohou být jako nepřiměřené nebo šikanózní odmítnuty.

Kamery pro zajištění bezpečnosti v obci

K provozování kamerových systémů za účelem zajištění bezpečnosti a prevence kriminality na veřejně přístupných místech v obci je vedle Policie ČR příslušná obecní či městská policie, která k tomu má výslovné oprávnění v zákoně o obecní policii. Nemá-li obec zřízenou obecní policii, může tento úkol plnit na základě veřejnoprávní smlouvy obecní policie z jiné obce. Ve výjimečných případech, je-li to ve veřejném zájmu nezbytné, není vyloučeno ani provozování kamer k zajištění bezpečnosti na veřejných prostranstvích zaměstnancem obce.

Kamery pro ochranu obecního majetku

Tak jako každý jiný vlastník má i obec právo chránit svůj majetek, např. fasádu budovy obecního úřadu před sprejery nebo artefakty v majetku obce umístěné na veřejně přístupných místech před vandaly, i s využitím kamer. Pokud tuto ochranu nezabezpečuje obecní policie, je třeba dbát, aby kamery nezabíraly veřejné prostranství v okolí chráněného objektu nepřiměřeným způsobem (jen 1 – 2 metry) a dodržovat výše uvedené obecné zásady. V rozporu s GDPR není ani provozování kamer, jejichž účelem není identifikovat jednotlivé fyzické osoby, ale zjišťovat souhrnné informace např. o volných parkovacích místech nebo počtu návštěvníků u vstupu na nějakou akci, pokud nedochází k vyhodnocování chování lidí např. vzhledem k místu jejich bydliště apod.

Fotopasti

Fotopasti bývají používány zejména ke zjištění osoby, která neoprávněně ukládá odpady na tzv. černých skládkách. Argumentem je, že při umístění informační cedule o pořizování kamerového záznamu vznikne černá skládka o několik metrů dále. I v případě fotopasti je však třeba splnit informační povinnost o zpracování osobních údajů, kterou GDPR stanoví. Může být splněna např. i tak, že obec na svých webových stránkách informuje, že prostory, ve kterých černé skládky vznikají, mohou být kamerami se záznamem monitorovány, aniž by bylo sděleno, kde přesně se kamery nacházejí a jaký je úhel jejich záběru.

Kamery na pracovišti

Za účelem ochrany majetku, případně bezpečnosti osob mohou být kamery využívány i na pracovišti v závislosti na jeho charakteru. Důvody tak proto mohou být např. spíše ve skladu materiálu než v kanceláři. I na pracovišti musí umístění a záběr kamer i využívání záznamů tomuto účelu odpovídat. Sledování zaměstnanců na pracovišti zaměstnavatelem, aniž by byli zaměstnanci předem informováni o závažném důvodu spočívajícím ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele, který by takové sledování odůvodňoval, je porušením zákoníku práce, jehož posouzení spadá do působnosti orgánů inspekce práce.

Kamery v bytových domech

Zejména jestliže dochází k vandalským projevům ničení majetku, mohou být kamerami sledovány i vnitřní prostory bytového domu, jak ve vlastnictví obce, družstva, společenství vlastníků či soukromého vlastníka. Vlastník domu, jestliže rozhodne o provozování kamer se záznamem, je v postavení správce osobních údajů. Kamerami mohou být sledovány nejen sklepy a půdy k ochraně věcí tam uložených před krádežemi, ale je-li to třeba případně i chodby, schodiště nebo výtah. Kamery nemohou sledovat vstupní dveře do jednotlivých bytů, při jejichž otevření by docházelo k nepřiměřenému zásahu do soukromí pořízením záznamu vnitřku bytu. V bytových domech je zvláště třeba dbát na to, aby byly dodržovány uvedené obecné zásady a kamery nebyly zneužívány k nedůvodnému a nepřiměřenému sledování nájemců nebo vlastníků, např. kvůli odhozenému papírku.

Kamery v rodinných domech

Jsou-li kamerami sledovány prostory soukromého rodinného domu a přilehlého oploceného pozemku, tedy neveřejné prostory, do nichž nelze vstupovat bez pozvání, je takové sledování považováno za domácí výjimku, na kterou se GDPR nevztahuje a povinnosti jím stanovené tak plněny být nemusejí. Podmínkou je, že kamery nesmějí zabírat veřejné prostranství nad rámec nezbytné identifikace bezprostředního útočníka proti oplocení pozemku nebo pláště budovy. V mnoha případech se ovšem stává, že kamery zabírají nejen část veřejného prostranství, ale i sousední pozemek nebo rodinný dům. Často jde o důsledek déletrvajících sousedských sporů, kdy kamerový záznam má usvědčit souseda z údajného nekalého jednání. Zpravidla může v takovém případě jít o nepřijatelné pořizování záznamů o soukromém životě člověka, které je porušením občanského zákoníku. Zda by se někdy mohlo jednat o přípustné pořizování záznamu k výkonu nebo ochraně jiných práv nebo právem chráněných zájmů jiných osob, o tom by musel rozhodnout soud. Není-li mezi sousedy možné smírné řešení, jehož výsledkem je odklonění záběru kamer ze sousedního pozemku, musejí se na soud obrátit. Je-li však zřejmé, že soused obtěžuje souseda kamerovým sledováním naschvál, není vyloučeno ani to, aby obec posoudila a potrestala takové jednání jako přestupek úmyslného narušování občanského soužití schválnostmi podle zákona o některých přestupcích.

Kamery v automobilech

Kamery jsou využívány i za účelem monitorování prostoru před jedoucím vozidlem, kdy pořízený záznam má dokumentovat okolnosti případné dopravní nehody. Přístupy k těmto kamerám se v jednotlivých evropských zemích liší. V některých státech, např. v Rakousku, jsou zakázány. Odůvodňováno je to tím, že monitorují veřejný prostor nepřiměřeně. Evropský trend je zatím takový, že mohou být přípustné za předpokladu, že nejsou v provozu nepřetržitě. Minimálně by tak měly být vypnuty v zaparkovaném vozidle.

Atrapy kamer

Atrapy kamer, které nepožijí žádný záznam a jsou často používány pouze k odstrašení potenciálního útočníka, logicky nejsou zpracováním osobních údajů a GDPR nepodléhají. Obtížné rozlišení, zda jde o funkční kameru se záznamem či nikoli, je problematické z hlediska práva na přístup k informacím o zpracování osobních údajů a poskytnutí kopie záznamu. Poskytnutí informace, že jde o nefunkční maketu kamery, by zmařilo účel její instalace. Lze doporučit omezit se na sdělení, že kamera není provozována v rozporu s GDPR.

19. Zákon o svobodném přístupu k informacím vs. ochrana osobních údajů

Jak přistupovat k individuálním žádostem o poskytnutí informací (dokumentů), které obsahují osobní údaje?

Otázku, jaké informace o fyzických osobách obec může (a musí) poskytnout a kdy (v jakém případě) bohužel nelze obecně zodpovědět. Vždy bude záležet na konkrétní požadované informaci a individuálních okolnostech každého jednotlivého případu. Z těchto důvodů neexistuje ani metodické doporučení pro obec, které by „kazuisticky“ určilo, v jakých situacích osobní údaje poskytnout a v kterých nikoli, popř. v jakém rozsahu, ale je možné poskytnout pouze metodický návod.

V prvé řadě je třeba si uvědomit, že jak právo na ochranu soukromí (zahrnující i právo na ochranu osobních údajů), tak právo na svobodný přístup k informacím, představují základní ústavně zaručená práva. Všechna základní lidská práva jsou si rovnocenná, tj. právo na soukromí nelze považovat za právo nadřazené právu na informace a naopak. Závěr o absolutní prioritě jednoho základního práva nad druhým (např. práva na ochranu osobních údajů před právem na informace) je z ústavněprávního hlediska nepřijatelný. Pokud požadované informace (dokumenty) zahrnují i osobní údaje jednotlivců, dochází ke kolizi těchto rovnocenných ústavně zaručených práv, která je třeba vzájemně porovnávat. Nelze tedy vycházet z předpokladu absolutní aplikační přednosti ochrany osobních údajů před právem na přístup k informacím, ale je třeba poměřovat právo dotčených osob na ochranu jejich osobních údajů a právo žadatele na informace. Dále je třeba uvést, že zmíněná práva nejsou absolutní (neomezitelná). To znamená, že právo na ochranu soukromí (osobních údajů) je omezené ve prospěch práva na informace a naopak.

Před použitím zákonné výluky z povinnosti poskytovat informace, zde ve prospěch „ochrany osobních údajů“, je proto třeba provést **tzv. test proporcionality neboli test veřejného zájmu** (viz samostatná kapitola – Test proporcionality), tj. porovnat dotčená v konfliktu stojící práva. Provedení tohoto testu spočívá v uvážení, zda v konkrétním případě nepřevažuje veřejný zájem na poskytnutí požadovaných informací (osobních údajů), či zda naopak právo na ochranu jednotlivce, který kupř. nevykonává veřejnou funkci, před informováním veřejnosti o detailech jeho soukromého života a osobních údajích. Cílem každého posouzení je, aby mezi právem na ochranu osobních údajů a právem na informace byla zajištěna spravedlivá rovnováha, resp. aby jedno právo nebylo bezdůvodně omezeno ve prospěch práva druhého.

V rámci testu proporcionality (viz samostatná kapitola – Test proporcionality) obec řeší kolizi práva na ochranu osobnosti (soukromí), resp. osobních údajů, s právem na informace. Podle judikatury soudů je potřeba, aby obec v postavení povinného subjektu v rámci tří kroků posoudila:

1. Krok první (kritérium vhodnosti) = obec posuzuje, zda poskytnutí požadovaných osobních údajů odpovídá účelu práva na informace a zda je vůbec způsobilé jej naplnit. Účelem práva na informace je nepochybně získat informace, které umožní žadateli vedení veřejné diskuze o správném či nesprávném postupu povinného (obce

a veřejných funkcionářů), resp. sdělit (na podkladě vyžádaných informací) své stanovisko nebo připomínky k postupům obce. V obecné rovině lze za účelem práva na informace označit veřejnou kontrolu postupů obce.

2. Krok druhý (kritérium potřeby/nezbytnosti) = pokud je první krok splněn, obec v druhém kroku dále posuzuje, zda výše uvedeného cíle (účelu žádosti) není možné dosáhnout i jinak, tj. např. bez poskytnutí osobních údajů dotčené fyzické osoby žadateli (např. poskytnutím požadované písemnosti se „začerněním“ osobních údajů, seznamem s pseudonymizovanými údaji).
3. Krok třetí (test proporcionality v užším smyslu) = pokud jsou výše uvedené první dva kroky splněny (poskytnutí údajů slouží předvídanému účelu a je způsobitelné k naplnění práva na informace a zároveň sledovaného účelu nelze dosáhnout jinak, tedy způsobem méně zasahujícím do soukromí), ve třetím kroku obec musí poměřovat obě v kolizi stojící práva (právo na ochranu osobních údajů a právo na informace) a uvážit, zda v konkrétním případě není třeba upřednostnit právo na ochranu osobních údajů před právem na informace a naopak.

Obecný a univerzální návod na „vyvážení“ v kolizi stojících základních práv neexistuje, neboť vždy bude třeba brát v potaz, jakou informaci (jaké osobní údaje) žadatel konkrétně požaduje, resp. o jaký druh informace se jedná.

V této souvislosti je vhodné upozornit na ust. § 8a odst. 2 informačního zákona podle kterého platí, že povinný subjekt (obec) poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení, a dále na § 8b odst. 1 a 2 informačního zákona, které ukládá povinnému subjektu poskytnout žadateli základní osobní údaje o „příjemci veřejných prostředků“, a to v uvedeném rozsahu: *jméno, příjmení, rok narození, obec, kde má příjemce trvalý pobyt, výše, účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků*.

Uvedené však neplatí v situaci, kdy jde o poskytování veřejných prostředků podle zákonů v oblasti sociální, poskytování zdravotních služeb, hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti, státní podpory stavebního spoření a státní pomoci při obnově území (viz § 8b odst. 2 informačního zákona).

Specifickým případem jsou dále situace, kdy žadatel požaduje údaje o platu a odměnách zaměstnance obce. Zde je možné odkázat na metodické doporučení Ministerstva vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly „Metodické doporučení Ministerstva vnitra k poskytování informací o platech a odměnách podle zákona o svobodném přístupu k informacím (k dopadům tzv. platového nálezu Ústavního soudu)¹“, Na webových stránkách Ministerstva vnitra je dostupná i řada dalších metodických materiálů k aplikaci informačního zákona.

Úvaha obce může vést buď k plnému poskytnutí požadovaných informací (tzn. bez vydání rozhodnutí o odmítnutí informace) nebo k jejich odmítnutí správním rozhodnutím (§ 15 informačního zákona), případně k částečnému poskytnutí a částečnému odmítnutí správním rozhodnutím (tj. v případě „začernění“ osobních údajů a poskytnutí zbývajících informací, které jsou požadovány). Pokud obec osobní údaje neposkytne (odmítne), musí být shora naznačená úvaha obce, resp. provedení testu proporcionality (viz samostatná kapitola – Test proporcionality), součástí odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí požadované informace (osobních údajů) dle ust. § 15 ve spojení s § 8a informačního zákona, neboť v opačném případě její rozhodnutí nebude v případném odvolacím řízení příslušným krajským úřadem přezkoumatelné. Obec tedy musí v odmítavém rozhodnutí vždy řádně odůvodnit, na základě

---

1) Metodické doporučení Ministerstva vnitra k poskytování informací o platech a odměnách podle zákona o svobodném přístupu k informacím (k dopadům tzv. platového nálezu Ústavního soudu)“, dostupné na webových stránkách Ministerstva vnitra www.mvcr.cz/odk v sekci „Metodické materiály a stanoviska“, „Metodické materiály“, „Zákon o svobodném přístupu k informacím“.

jakých konkrétních skutečností (okolností posuzovaného případu) se domnívá, že musí převážit právo na ochranu soukromí a osobních údajů dotčeného subjektu před právem žadatele na informace.

Je nutné vždy anonymizovat osobní údaje při zveřejnění informace poskytnuté podle informačního zákona?

Podle ust. § 5 odst. 3 informačního zákona má obec povinnost do 15 dnů od poskytnutí informací na žádost tyto informace zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup. Jestliže informace byly poskytnuty jinou než elektronickou formou (např. v listinné podobě) nebo elektronicky poskytnuté informace byly mimořádně rozsáhlé, postačí, pokud obec zveřejní jen doprovodnou informaci vyjadřující obsah poskytnutých informací.²

Z hlediska ochrany osobních údajů při zveřejňování poskytnutých informací je třeba vycházet z toho, že zveřejnění informací představuje nepochybně neporovnatelně intenzivnější zásah do práva na ochranu osobních údajů než „pouhé“ zpřístupnění na základě individuální žádosti konkrétní osobě. Proto platí, že i když obec při vyřizování individuální žádosti osobní údaje neanonymizovala a konkrétnímu žadateli je poskytla, při zveřejňování informace dálkovým způsobem obec vždy musí provést test proporcionality (viz samostatná kapitola – Test proporcionality), tedy zvážit, zda s ohledem na okolnosti konkrétního případu není třeba osobní údaje z poskytnuté informace (dokumentu) odstranit. Jinými slovy, v každém případě je nutné individuálně zvažovat, zda poskytnuté osobní údaje na žádost konkrétnímu žadateli je rovněž přijatelné zveřejnit.

Při této úvaze obec musí posoudit, zda není na místě upřednostnit ochranu osobních údajů dotčené osoby před veřejným zájmem na zveřejnění informace, s ohledem na charakter (druh) informace, o kterou se jedná, postavení dotčeného subjektu údajů a další okolnosti.

Příkladem, kdy by zveřejnění osobních údajů poskytnutých na žádost přijatelné nebylo, může být poskytování informace o platu a odměnách zaměstnance obce. Ačkoliv informace o platu a odměnách konkrétního zaměstnance obce může být, za určitých okolností, poskytnuta na individuální žádost (pokud jsou splněny všechny podmínky platového nálezu Ústavního soudu ze dne 17. října 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16), při zveřejnění informace dálkovým způsobem bude na místě upřednostnit ochranu osobních údajů a právo na respektování soukromého života dotčeného zaměstnance před právem na informace, a tedy předmětné osobní údaje ze zveřejňovaného dokumentu odstranit nebo začernit tak, aby byly nečitelné.

Jak vyřizovat žádosti subjektu údajů týkající se uplatnění práv dle GDPR podané v režimu informačního zákona?

Informační zákon se nevztahuje *na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací* (§ 2 odst. 3 informačního zákona). S přihlédnutím k této skutečnosti je třeba dospět k závěru, že žádost o poskytnutí informací v rozsahu a struktuře předvídané v čl. 15 GDPR („Právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům“) nemůže být vyřizována v procesním režimu podle informačního zákona, a to ani za situace, kdy byla žadatelem výslovně tomuto zákonu podražena. Příslušné aspekty poskytování informací zde totiž řeší speciální právní předpis (GDPR), včetně lhůt, způsobu, právních prostředků ochrany apod. V něm obsažená úprava se tedy uplatní na vyřizování této žádosti přednostně.

Žádost spočívající v uplatnění práva subjektu údajů podle čl. 15 GDPR je však přesto třeba, s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. října 2013, sp. zn. 9 As 78/2013-26, formálně odmítnout správním

---

2) Informace poskytnuté na základě žádosti nejsou součástí struktury povinně zveřejňovaných informací dle vyhlášky č. 442/2006 Sb. Obce proto někdy vytvářejí „zvláštní“ bod v této struktuře, v němž informace zveřejňují, jiné zveřejní poskytnuté informace na zvláštní webové stránce (oddílu). Obě možnosti jsou přípustné.

rozhodnutím (viz Vzor rozhodnutí – odmítnutí žádosti subjektu údajů týkající se uplatnění práv dle GDPR) dle ust. § 15 odst. 1 informačního zákona. Proti uvedenému rozhodnutí je žadatel oprávněn podat odvolání, o kterém bude rozhodovat nadřízený orgán (ten bude přezkoumávat, zda důvod pro odmítnutí žádosti o informace podle ust. § 2 odst. 3 informačního zákona je naplněn). Nadřízeným orgánem oprávněným rozhodnout o případném odvolání žadatele je v případě vyřizování žádosti obcí věcně příslušný krajský úřad. V případě krajů by nadřízeným orgánem bylo Ministerstvo vnitra, neboť žádost se týká zpracování osobních údajů žadatele. Poptávané informace tak směřují do samostatné, nikoli přenesené působnosti územního samosprávného celku.

Ačkoliv žadatelova žádost o poskytnutí informací o zpracování osobních údajů bude odmítnuta správním rozhodnutím podle § 15 informačního zákona, musí být obcí vyřízena v procesním režimu GDPR (čl. 12 a 15). V tomto případě se totiž odmítnutí žádosti podle informačního zákona týká pouze procesní stránky a neznamená to, že informace o zpracování osobních údajů, na které má žadatel nárok podle GDPR, budou žadateli odepřeny. O tom by měl být žadatel informován formou sdělení, které může být uvedeno jako součást odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí informace podle § 15 informačního zákona.

20. Vzor rozhodnutí – odmítnutí žádosti subjektu údajů týkající se uplatnění práv dle GDPR (právo na přístup k osobním údajům – čl. 15)

Obec XXX
Obecní úřad XXX
(adresa)

Č. j. XXX

V XXX, dne (datum)
Počet listů: XXX

ROZHODNUTÍ

Obec XXX, Obecní úřad XXX, jako povinný subjekt ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jako „obec XXX“ nebo „povinný subjekt“ a „InfZ“), rozhodla o žádosti XXX (jméno a příjmení žadatele), nar. XXX, bytem XXX (dále jen „žadatel“), ze dne XXX (datum), o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím,

t a k t o:

Podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se žádost žadatele ze dne XXX (datum) o poskytnutí informací o d m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

Obec XXX obdržela dne XXX žádost žadatele podle InfZ, o poskytnutí těchto informací: (podle obsahu žádosti doplnit informace, které žadatel konkrétně požaduje).

V posuzovaném případě se tedy žadatel s odkazem na InfZ domáhá informací o zpracování jeho osobních údajů (upřesnit dle obsahu žádosti) obcí jako správcem osobních údajů, tj. informací, které odpovídají obsahově čl. 15 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „GDPR“).

Článek 15 GDPR upravuje „Právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům“, tj. právo na informace související se zpracováním osobních údajů žadatele. Přístupem k osobním údajům ve smyslu čl. 15 GDPR se konkrétně rozumí oprávnění subjektu údajů na základě své žádosti získat od správce informace, zda jsou či nejsou jeho osobní údaje zpracovávány, a pokud jsou zpracovávány, má žadatel právo na přístup k těmto osobním údajům a zároveň získat informace předvídané v čl. 15 odst. 1 písm. a) až h) GDPR.

Podle ust. § 2 odst. 3 InfZ platí: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.“

Žádost o poskytnutí informací uvedených v čl. 15 GDPR je vyřizována v režimu GDPR, který speciálně řeší procesní aspekty poskytování zde uvedených informací, včetně lhůt, způsobu poskytnutí informace, právních prostředků ochrany apod. (viz čl. 12 ve spojení s čl. 15 GDPR), které provádí čl. 15 GDPR. V těchto právních předpisech obsažená speciální úprava se uplatní, s odkazem na ust. § 2 odst. 3 InfZ, přednostně před InfZ.

Podle ust. § 15 odst. 1 InfZ dále platí, že „*pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti*“.

Na základě výše uvedeného je třeba uzavřít, že v případě, kdy požadovaná informace nespadá pod režim informačního zákona, je povinný subjekt povinen vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ust. § 15 odst. 1 InfZ, což je i případ žádosti žadatele, která svým obsahem odpovídá čl. 15 GDPR (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. října 2013, č. j. NSS 9 As 78/2013-26).

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti a důvody povinný subjekt žádost žadatele ze dne XXX s odkazem na ust. § 2 odst. 3 ve spojení s ust. § 15 odst. 1 InfZ odmítl s tím, že **tato žadatelova žádost bude vyřízena v procesním režimu GDPR** (čl. 12 a 15). Tímto rozhodnutím není nijak dotčeno vyřizování žádosti o přístup k osobním údajům dle čl. 15 GDPR, ani není předjímán konečný způsob vyřízení žádosti.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ust. § 16 odst. 1 InfZ ve spojení s ust. § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat odvolání. Odvolání se podává Krajskému úřadu XXX kraje prostřednictvím obce XXX do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

úřední razítko

*(titul, jméno a příjmení)
starosta / starostka obce XXX*

Rozdělovník:

1. Prvopis rozhodnutí bude založen do správního spisu.
2. Stejnopis rozhodnutí bude oznámen doručením písemného vyhotovení rozhodnutí doporučeně (s dodejkou) žadateli: *(jméno a příjmení, adresa pro doručení)*.

21. Právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům

Občané mají právo na přístup ke shromážděným osobním údajům, které se jich týkají a měli by moci toto právo snadno a v přiměřených odstupech uplatňovat. Účelem tohoto práva je primárně možnost občanů si ověřit zákonnost zpracování osobních údajů. Občané mají právo vědět, zdali dochází ke zpracování jejich osobních údajů a pokud ano, být informováni zejména o tom, za jakým účelem se osobní údaje zpracovávají, případně o době, po kterou jsou osobní údaje zpracovávány, kdo jsou příjemci těchto údajů apod. Tímto právem by neměla být nepříznivě dotčena práva ani svobody jiných osob (např. obchodní tajemství nebo duševní vlastnictví).

Při obdržení žádosti občanů o přístup k osobním údajům je obec či město povinno danou žádost vyřídit bez zbytečného odkladu, nejpozději však do jednoho měsíce od obdržení žádosti. Tuto lhůtu je možné v případě potřeby a s ohledem na složitost a počet žádostí prodloužit o další dva měsíce prodloužit. V takovémto případě je však město či obec povinné informovat do jednoho měsíce žadatele o prodloužení lhůty spolu s uvedením relevantních důvodů pro tento odklad (např. vysvětlení proč je z administrativních důvodů komplikované žádané informace dohledat a poskytnout žadateli). Pouhé konstatování, že byla lhůta prodloužena, není dostačující.

Obsahem práva na přístup k osobním údajům je rovněž poskytnutí **kopie zpracovávaných osobních údajů**. Tímto však není míněno poskytnutí kopií všech kompletních dokumentů (např. smluv) obsahujících osobní údaje. V určitých případech je postačující uvedení konkrétního soupisu zpracovávaných údajů spolu s vymezením, v jakých dokumentech jsou předmětné údaje uvedeny. Poskytnutí těchto kopií je bezplatné. Jsou-li žádosti podané občany zjevně nedůvodné nebo nepřiměřené, zejména protože se opakují, může správce buď: uložit přiměřený poplatek zohledňující administrativní náklady spojené s poskytnutím požadovaných informací nebo odmítnout žádosti vyhovět. Obecně platí, že odmítnutí či zpoplatnění uvedené žádosti by mělo být relevantně odůvodněno.

V případě, že jsou osobní údaje zachyceny v rámci záznamu z kamerového systému, nelze automaticky konstatovat, že občané mají právo na poskytnutí celého kamerového záznamu (v určitých případech trvajících i několik hodin). Musí být provedeno posouzení, zdali poskytnutím záznamu nebude nepřiměřeně zasaženo do soukromí práv třetích osob. V určitých případech je tedy možné poskytnout pouze určitou sekvenci záznamu z kamerového záznamu. Správce však není povinen zpracovávat další informace za účelem dodatečné identifikace osob. Pokud ze strany správce není možné identifikovat danou osobu v rámci záznamu z kamerového systému, právo na přístup se neuplatní, pokud případný žadatel neposkytne doplňující údaje pro předmětnou identifikaci. V případě, že občan uplatňující své právo na přístup k osobním údajům týkající se poskytnutí záznamu kamerového systému nedoloží, že na daném záznamu jsou zobrazeny jeho osobní údaje (např. na základě své podoby), není správce těchto údajů automaticky povinen předmětný záznam poskytnout.

22. Souhlas se zpracováním osobních údajů

V případě souhlasu se zpracováním osobních údajů uděleného v rámci GDPR platí, že se musí jednat o svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle občana. Důležitou součástí uvedeného souhlasu je skutečnost, že jej musí být tak snadné odvolat jako bylo možné ho udělit. Další důležitou podmínkou pro koncipování souhlasu je, že musí být odlišitelný od ostatního textu, především by neměl být zakomponován v rámci informací, které je správce povinen sdělit občanům v rámci tzv. informační povinnosti. Uvedené automaticky neznamená, že by souhlas musel být vždy na samostatném formuláři. Samostatný formulář však podporuje podmínky odlišitelnosti.

Obecně lze konstatovat, že k aplikaci právního titulu souhlasu je vhodné přistoupit u těch zpracování, která jsou pro občany dobrovolná, a je zde skutečná možnost volby, tj. nevyplývají ze zákona či nejsou stanovena určitým smluvním ujednáním. Vyžadování souhlasu je v takovýchto případech nadbytečné, obtěžující a většinou i klamavé

a zároveň je v rozporu s GDPR. Občané nesmí být k udělení souhlasu nuceni a v případě jeho odmítnutí trestáni. Využití předmětného souhlasu se rovněž nedoporučuje ve vztazích nadřízenosti – podřízenosti, tj. především v pracovněprávních vztazích, kdy je zaměstnanec ve slabší pozici. V této oblasti je oprávněné použití souhlasu výjimečné.

Pokud je zpracování založeno na souhlasu, měl by být správce schopen doložit, že byl souhlas udělen. Souhlas je tedy vhodné koncipovat v písemné či elektronické podobě.

V případě odvolání souhlasu je vhodné poznamenat, že tento úkon nemá zpětnou účinnost, tzn. jednání, která byla na základě uděleného souhlasu učiněna, nejsou okamžikem odvolání souhlasu automaticky neplatná. Při odvolání souhlasu je klíčové, že předmětné údaje nemohou být v budoucnu dále zpracovávány, pokud tedy správce nedisponuje jiným právním titulem.

U udělení souhlasu je rovněž nutné rozlišovat mezi souhlasem se zpracováním osobních údajů podle GDPR a souhlasem dle jiných právních předpisů (např. dle zákona o zdravotních službách) či se svolením na základě občanského zákoníku k zachycení a rozšiřování podoby člověka.

Příklady nadbytečného souhlasu:

- Záznamy z kamerového systému pořizované za účelem bezpečnosti zaměstnanců a dalších osob nacházejících se v monitorovaném prostoru a ochrany majetku obce před poškozením a krádeží.
- Souhlas se zpracováním a užitím osobních údajů za účelem řádného projednání a rozhodnutí věci v příslušných orgánech, tj. v radě města a zastupitelstvu města: „Souhlasím s tím, aby tyto údaje byly uvedeny v navazujících dokumentech, tj. v materiálech předkládaných do jednání orgánů města, vyhotovovaných v dané věci a rovněž souhlasím, aby tato listina byla vedena v evidenci po dobu nejdéle 15 let. K užití uvedených údajů nestanovuji jakékoli další podmínky“

Více viz: Pokyny pro souhlas podle nařízení 2016/679, přijaté dne 28. listopadu 2017 v revidovaném znění přijatém dne 10. dubna 2018¹

23. Test proporcionality

Test proporcionality (známý také pod pojmy „posouzení přiměřenosti“ či „balanční test“) a jeho použití v praxi bude obec zvažovat zejména při střetu práva na ochranu soukromí s právem na svobodný přístup k informacím. Jedná se o základní lidská práva, která jsou zaručena Listinou základních práv a svobod a také řadou mezinárodních smluv, jako například evropskou Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod.

Všechna základní lidská práva jsou si rovnocenná a absolutní prioritou jednoho základního práva nad druhým je zásadně nepřipustná. V případě, že dojde ke kolizi rovnocenných ústavně zaručených práv, je třeba je vzájemně porovnávat, a při omezení některého z nich musí být šetřena jeho podstata a smysl a možnost je omezit nesmí být zneužita k jiným účelům. Při činnosti obce se do střetu velmi často dostává právo na ochranu soukromí, zahrnující i právo na ochranu osobních údajů, a právo na svobodný přístup k informacím. V tomto případě bude třeba provést tzv. test proporcionality (přiměřenosti), při kterém je třeba zkoumat a porovnat dotčená, v konfliktu stojící, práva. Provedení tohoto testu spočívá většinou v uvážení, zda v konkrétním případě nepřevažuje veřejný zájem na poskytnutí požadovaných informací (osobních údajů) nad právem na ochranu soukromí. Cílem každého posouzení

¹) Pokyny pro souhlas podle nařízení 2016/679, přijaté dne 28. listopadu 2017 v revidovaném znění přijatém dne 10. dubna 2018, dostupné na adrese: https://www.uouu.cz/assets/File.ashx?id_org=200144&id_dokumenty=31896

je, aby mezi právem na ochranu osobních údajů a právem na informace byla zajištěna spravedlivá rovnováha, resp. aby jedno právo nebylo bezdůvodně omezeno ve prospěch práva druhého.

V rámci testu proporcionality obec řeší kolizi práva na ochranu osobnosti (soukromí), resp. osobních údajů, s právem na informace, a je třeba, aby v postavení povinného subjektu posoudila a provedla:

0. **Nultý krok testu** – za jakýsi „nultý“ krok testu bývá někdy považováno provedení úvahy, zda omezení práva vůbec sleduje **legitimní cíl**. Nelze tak omezit právo na informace či ochranu soukromí z úplně jiných důvodů, než to připouští zákon (např. odmítnout informaci z důvodu, že to prý zakazuje GDPR, ač třeba ani nejde o osobní údaje, anebo zveřejnit citlivé osobní údaje jen pro účely něčí skandalizace, ač je zřejmé, že zveřejněny být nesmí).
1. **Test vhodnosti** – jedná se o první krok standardního testu, při kterém obec zkoumá, zda je omezením vůbec schopna dosáhnout stanoveného cíle. V tomto případě obec posuzuje, zda poskytnutí požadovaných osobních údajů odpovídá účelu práva na informace a zda je vůbec způsobilé jej naplnit. Účelem práva na informace je získat informace, které umožní žadateli vedení veřejné diskuze o správném či nesprávném postupu obce a veřejných funkcionářů, resp. sdělit na podkladě vyžádaných informací své stanovisko nebo připomínky k postupům obce. V obecné rovině lze za účelem práva na informace označit veřejnou kontrolu postupů obce.
2. **Test potřeby/nezbytnosti** – pokud je první krok splněn, obec v druhém kroku dále posuzuje, zda výše uvedeného cíle (účelu žádosti) není možné dosáhnout i jinak, třeba bez poskytnutí osobních údajů dotčené fyzické osoby žadateli, například poskytnutím požadované písemnosti se „zачerněním“ osobních údajů, poskytnutím seznamu s pseudonymizovanými údaji atp.

Např. jde-li o plošnou žádost o sdělení platů (zejména níže postavených) úředních osob, bude jejich soukromí ochráněno pseudonymizací, a právo na informace bude zároveň šetřeno (do značné míry zachováno) tím, že informaci významnou z hlediska veřejné kontroly žadatel přesto dostane (byť bez konkrétních jmen).

3. **Test proporcionality (přiměřenosti) v užším smyslu** – pokud jsou výše uvedené první dva kroky splněny, tzn., že poskytnutí údajů slouží předvídanému účelu a je způsobilé k naplnění práva na informace a zároveň sledovaného účelu nelze dosáhnout jinak, tedy způsobem méně zasahujícím do soukromí, pak ve třetím kroku musí obec dále poměřovat obě v kolizi stojící práva (právo na ochranu osobních údajů a právo na informace) a uvážit, zda v konkrétním případě není třeba upřednostnit, s ohledem na individuální okolnosti každého jednotlivého případu, právo na ochranu osobních údajů před právem na informace a naopak.

Občan např. bude žádat o sdělení údajů o zdravotním stavu úřední osoby z jejího personálního spisu, neboť „nemůže být zdravá“, což obecně může sloužit veřejné kontrole, jen ústní potvrzení (či jiná varianta reakce) by neměla vypovídací hodnotu, ovšem jde už o tak intenzivní zásah do soukromí, a informování zde ani není nezbytné (podezření na poruchu zdraví ovlivňující práci může prověřit představený citlivější cestou), že přednost dostane ochrana soukromí. V jiném případě občan požádá o potvrzení či vyvrácení domněnky, zda je tajemník obce či zastupitel v příbuzenském vztahu se starostou, což je relevantní z hlediska veřejné kontroly, účelu žádosti o informace nelze dosáhnout jinak a ač jde o otázku soukromí starosty (i tajemníka), převáží zde veřejný zájem na kontrole činnosti obce (např. zda starosta či zastupitelé nezaměstnávají své příbuzné, byť mají potřebnou kvalifikaci).

Vždy je třeba brát v potaz, jakou informaci (jaké osobní údaje) žadatel konkrétně požaduje, resp. o jaký druh informace se jedná, a jaké jsou individuální okolnosti každého jednotlivého případu. Výsledným poměřováním dojde obec k závěru, které právo bude upřednostněno, a které naopak upozaděno. Tam, kde povinnost určitou informaci poskytnout (či naopak neposkytnout) vyplývá přímo ze zákona, však zpravidla netřeba složitých úvah. Test se použije především tam, kde zákon jasné vodítko nedává.

Příloha: Seznam právních předpisů uvedených v textu

- Zákon o obcích – zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)
- Zákon o evidenci obyvatel – zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů
- Zákon o matrikách – zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení
- Zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů – zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů
- Zákon o některých přestupcích – zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích
- Zákon o odpovědnosti za přestupky – zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich
- Zákon o občanských průkazech – zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech
- Zákon o cestovních dokladech – zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech
- Zákon o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu – zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu
- Zákon o hazardních hrách – zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách
- Zákon o kronikách obcí – zákon č. 132/2006 Sb., o kronikách obcí
- Zákon o poštovních službách – zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů
- Zákon o sociálních službách – zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách
- Zákon o zpracování osobních údajů – zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů
- Zákon o zdravotních službách – zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování
- Zákoník práce – zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce
- Archivní zákon – zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů
- Informační zákon – zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím
- Katastrální zákon – zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí
- Občanský zákoník – zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník
- Správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
- Tiskový zákon – zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů
- GDPR nebo nařízení GDPR – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů
- Vyhláška č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby
- NSESSS – Národní standard pro elektronické systémy spisové služby (k říjnu 2019 jde o NSESSS VMV č. 57/2017)

Správa osobní údajů v praxi obcí a měst

Publikace byla vytvořena Svazem měst a obcí České republiky v rámci projektu „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, zkráceně také „Centra společných služeb“ (CSS) registrační číslo: CZ.03.4.74/0.0/0.0/15_019/0003017, zpracována týmem Projektu CSS ve spolupráci s Úřadem pro ochranu osobních údajů a Ministerstvem vnitra a financována z prostředků Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost

Náměty, dotazy či připomínky k této publikaci můžete směřovat na email Svazu měst a obcí ČR: smocr@smocr.cz

Vydal Svaz měst a obcí České republiky
Grafické zpracování: Jiří Kaufner
ISBN 978-80-88375-07-4
Praha, únor 2020